

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

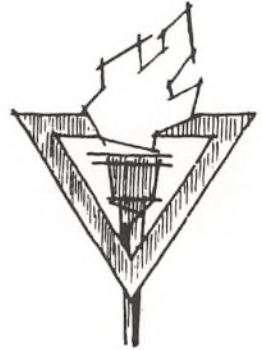
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ARSSKRIFT 93

ASLEV SEMINARIUMS ELEVFORENING

168 720

HASLEV SEMINARIUMS
ELEVFORENING

73. ÅRGANG

REDIGERET AF
JAKOB H. ZEUTHEN

ÅRSSKRIFT

1993

Årsskriftet er trykt i Jean Petersen offset, Haslev
Skrift: 10 punkt Times Roman
Repro: Jean Petersen, Haslev
Papir: 95 g offset fra D.F.P.

Billederne til artiklen om skolegang i Haslev
er fra Haslev Lokalhistoriske Arkiv.

REDAKTIONSUDVALG

Jakob H. Zeuthen, ansvarshavende redaktør.
Bent Schmidt, omslag, tegninger og tilrettelæggelse.
H. P. Hebjørn og E. Thanning, korrektur.

INDHOLD

Ved rektor Johs. Honorés afskedsreception	5	Morten Fibiger og Torben Søborg: Replik	36
Johs. Honoré: Fra rektor til lektor	8	Charlotte Jensen: Mit andet studieår	37
Vagn B. Iversen: Dimissionstale 26. juni 1993	11	Erik Nielsen: Skolegang i Haslev kommuneskole 1922-27	39
Velkomstfesten for rektor Finn Erik Larsen	15	Steen Bjørn Petersen: Idræt og uddannelse	46
Finn Erik Larsen: Her er mit liv	22	Redaktionsgruppen: Om "Drivehuset"	49
Aage Dam-Jensen: 16 gode år	26	Jubilæer	50
Jens Steffensen: Haslev Seminariums bestyrelse	27	Nyt fra seminariet og årgangene	51
Finn Erik Larsen: Velkomst til 1. årgang 1993	28	Mindeord	52
Torben Søborg: 25 år med video	31	Dimittender	56
Peter Nørfelt: Årsberetning 1992-93	33	Elevforeningens regnskab	57
		Ny bog om Haslevs historie	59

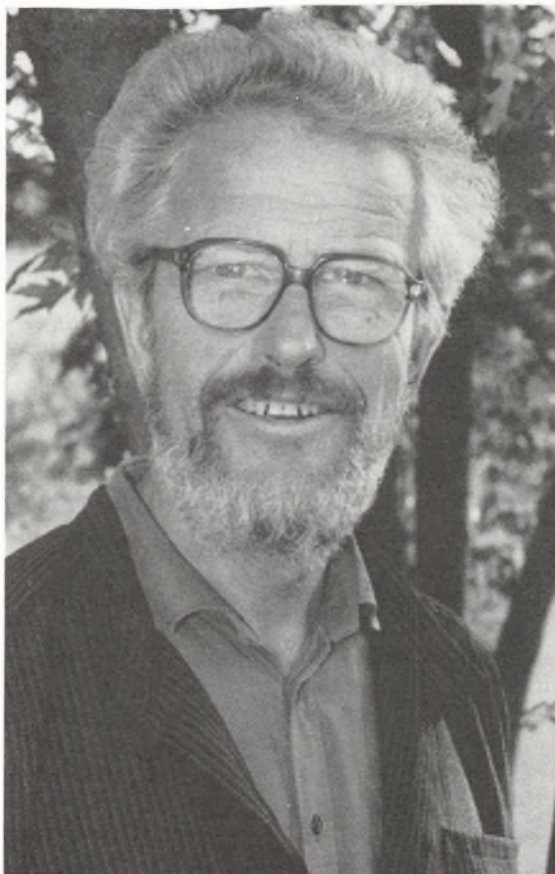
*Seminariets medarbejdere ønsker alle
en glædelig jul og et godt nytår.*

Ved rektor Johs. Honorés afskedsreception

Det er en stor glæde – men også med et stæk af vemod – at jeg på bestyrelsens vegne kan byde velkommen til reception.

Vi skal tage afsked med vor rektor gennem 15 år og sige tak for 15 meget travle, undertiden fortravlede, udfordrende, undertiden næsten for spændende år. For seminariet har som alt andet i verden ændret sig meget i de 15 år, både hvad angår administration, økonomi og undervisning. Da du trådte til, Johs., i 1977, udtalte du i et interview, at man ad åre kunne ønske at vende læreruddannelsen på hovedet, starte en pædagogisk runde og arbejde med fagene i tæt sammenhæng med det pædagogiske. Jeg ser i den nye læreruddannelseslov netop en opfyldelse af denne profeti og dette ønske. I det samme interview fra 1977 sagde du, at hvis man troede, du betragtede dig selv som en stor mand, der altid havde sikkerhed og overblik over situationen, så troede man fejl. De ord har du levet op til – og det var ord, der måske netop gjorde dig stor for mange af os. 3 særlige områder vil jeg nævne fra din rektortid:

1. Din meget dybe interesse for det pædagogiske, ofte med store visioner. Du glemte aldrig, at vore studerende skal ud og virke i de folkelige sammenhænge. Formidling og oplevelse var vigtige grundord.
2. Din optagethed af det økologiske, miljøet – vi kan også sige skabensens teologi. Vort ansvar overfor den jord, vi har fået betroet. Du var stolt, da miljøministeren ved den store miljødstilling i Fælledparken for nog-

- le år siden viste stor interesse netop for det, Haslev Seminarium kunne fremvise.
3. Dine store ambitioner og næsten murbrækende aktioner, når det gjaldt om at få internationale forbindelser mellem seminariet og udenlandske uddannelsesinstitutioner. På dette punkt er Haslev toneangivende og frontførende.

Vi to har oplevet mange dimissioner sammen. Du holdt som regel den kloge, tænksomme tale – mens jeg ofte leverede en slags pep-talk. Du ved, at jeg ofte, når situationen lagde op til det, har brugt billeder fra sportens, især fodboldens verden. Lad mig på falderebet nævne konklusionerne fra en rapport om fodbold-dommerens vilkår. Sæt i stedet for dommer rektor – så har du en karakteristik af dine vilkår i 15 år.

Altså: dommeren skal have det store *overblik*, men samtidig få øje på *detaljerne*. – Han skal være *konsekvent*, men også *diplomatisk*. – Han skal udstråle *autoritet* og *sætte grænser*, men samtidig have *lune* og *humor*. – Han skal være *objektiv*, men også *opfange og vurdere de signaler*, som spillerne udsender. – Han er *syndebuk* og *retfærdighedsgudinde* i en og samme person.

Sådan er det at være rektor. Så paradoksalt. Når det gjaldt seminariets holdning, var det for dig kombinationen tradition – fornyelse, der var afgørende. Ordet tradition betyder overlevering, men kan også betyde udlevering, ja næsten forræderi. Og hvis traditionen ikke skaber fornyelse, fører det til tomhed. Haslev Seminariums historie, åndelige kristne arv skal være fundamentet, inspiration til fornyelse. Dit åndelige temperament er nok mere i pagt med Grundtvig end med Vilh. Beck. Du er vist mere sokratisk end paulinsk i dit væsen. Dialogen – samtalen, hvor tingene skabes – var ledetråden, og ordet frisind var et hovedord. Men arbejdet har krævet sin pris. Med et udtryk lånt fra din forgænger i anden sammenhæng: du har brændt din ende med begge lys! Der er stillet store krav til helbredet, og nu indtager du pladsen som menigt medlem af

lærerguppen. Tak for 15 slidsomme, glade, initiativrige år. Din forgænger K. F. Brøndbjerg udgav sine erindringer under titlen: Jeg elsker den brogede verden. Hvis du får lyst til at skrive erindringer, har jeg titlen til dig. De skal hedde: Derfor kan vort øje glædes... For glæden ved Guds skaberværk i naturen, musikken, billedkunsten, salmerne var nok drivkraften. Bestyrelsens afskedsgave skal udtrykke seminariets åndelige ståsted og din glæde ved kunsten – derfor måtte det da blive den nye bibeloversættelse med Bodil Kaalunds billedkunst.

Aage Dam-Jensen.

Kære Johs!

Vi er i dag samlet her i seminariets festsal for at sige dig tak for dine 15 år som rektor for Haslev Seminarium.

Som lærerrådsformand i øjeblikket er det min opgave at bringe dig lærerrådets tak for de 15 år.

Først lidt generelt om de 15 år i seminarieverdenen. 15 år er på sin vis kort tid. Men netop din 15-års rektorperiode har været usædvanlig turbulent for seminarieverdenen som helhed – og for Haslev Seminarium i særdeleshed. Det kan vi se i dag. Du har godt nok kun haft tre undervisningsministre over dig. Men netop Bertel Haarders lange regeringsperiode har muliggjort de store forandringer. Det har stort set været én lang nedskæringsperiode. Seminarierne antal faldt fra 29 til 18 – og Haslev Seminarium hører på mirakuløs vis til blandt de 18! De økonomiske ressourcer blev hele ti-

den færre og færre. Seminarierne har skiftet direktorat og er i dag placeret under forskningsafdelingen i undervisningsministeriet. Den øgede decentralisering de senere år har øget arbejdsbyrden betydeligt på de enkelte seminariers administrationskontorer og dermed også på rektorernes kontorer. Vi fik ny læreruddannelseslov i juni 1991 til afløsning af 75-loven. Vi fik ny styrelsesstruktur og ny studieordning. Vi kunne blive ved. Men lad mig stoppe opremsningen her. Mange af de tilstedeværende her i dag kunne givetvis føje flere væsentlige ting til listen som klart understreger, hvor omskiftelig de sidste 15 år har været – også i seminarieverdenen.

Efter disse generelle bemærkninger kommer jeg nu til din rektortid her på Haslev Seminarium. Du kom fra en lektorstilling i kristendomskundskab/religion på Århus Seminarium og afløste rektor Brøndbjerg i 1977. Du blev i den anledning i et interview spurgt om, hvordan det var lige pludselig at skifte status fra at være en lille mand i en stor by til at skulle være en stor mand i en lille by? Det konkrete indhold husker jeg ikke længere fra interviewet. Blot dette, at du ikke lagde skjul på dit ubehag ved denne formulering. Du ønskede netop ikke at spille stor mand, men at etablere et demokratisk og kammeratligt forhold til dine medarbejdere. Det gjaldt også dit forhold til lærerrådet.

En af dine første store opgaver – og her ser jeg bort fra dit arbejde med at sætte sig ind i dit nye job – bestod i at skulle arrangere seminariets 75-års jubilæumsfest. En kæmpeopgave som ny på stedet. Men du løste opgaven perfekt, og vi lærte dig her at kende som det festmenneske, du også er.

Du har gennem alle årene arbejdet ihærdigt på at markere Haslev Seminarium som en uddannelsesinstitution af høj kvalitet. Således har seminariets forsøgs- og udviklingsarbejder været med til at markere seminariet som lokalt kulturcenter. Seminariets kontakt med andre europæiske uddannelsesinstitutioner – herunder kultur mødeproblematikken – har hele tiden ligget dig stærkt på sinde. Dit utrættelige arbejde med at etablere kontakt med disse og overbevise lærerrådet om dets betydning, har placeret Haslev Seminarium i en førerposition, hvad angår internationale engagementer.

Derudover formåede du at tage initiativ til etablering af ”Folkeuniversitetet for Haslev og Omegn”, hvis leder du var gennem flere år. Som nævnt voksede dine administrative opgaver gennem din rektorperiode på grund af stadig større decentralisering. Og de fortsatte økonomiske nedskæringer i seminarierektorens tvang dig ind i vanskelige forhandlinger med lærerrådet om besparelser. Mange møder med lærerrådets forretningsudvalg og tillidsrepræsentanten og med lærerrådet fandt sted. For at få de knappe midler til at slå til og samtidig sikre, at seminariet kunne være attraktivt for de studerende med flest mulige liniefagstilbud, indførte du samlæsningsmodellen her på stedet. I disse strenge tider oplevede vi sandheden i det gamle ordsprog om, at ”når krybben er tom, så bides hestene”.

Særligt belastende var 1988, da seminariet blev ramt af ”en forkert sø”.

Jeg tænker naturligvis på debatten om seminarienedlæggelser, hvor vi gennem mange måneder ikke vidste, om vi var købt eller solgt. Men på mirakuløs vis undgik vi sammenlægning med Vordingborg Seminarium. Ja, vi kom end-

da styrket ud af krisen, idet vi fik tildelt et ekstra hold studerende.

Det har således til tider været en hård tørn at være kaptajn på skuden, Haslev Seminarium. Vejrudsigterne har gennemgående været dårlige. Det gav mange gange høj søgang og ængstelse blandt skibspersonalet.

Set i bakspejlet er det således ikke mærkeligt, at kaptajnens helbred begyndte at skrante.

På indbydelsen til receptionen her i dag står, at anledningen er, at rektor Johs. Honoré efter 15 års arbejde som rektor af helbredsgrunde har ønsket at skifte spor til seminarielektor.

På lærerrådets vegne vil jeg slutte med at sige dig tak for dit store arbejde som rektor gennem 15 vanskelige år.

Vi ønsker dig til lykke med, at du som den første seminarielektor i Danmark – efter aftale med bestyrelsen – kan fortsætte som lektor i lærerkollegiet.

Vi vil gøre alt for, at du må få glæde af den beslutning.

Lærerrådets gave: CD-afspiller.

Ejvind Nørby.

Fra rektor til lektor

Det er med stor taknemmelighed og glæde, jeg skriver disse ord i anledning af min overgang fra at være rektor til at være lærer ved Haslev Seminarium. De 15 år fra 1977 til 1992, hvor jeg havde ansvaret som leder af seminariet har rummet mange og store udfordringer, som man har kunnet læse om det i årsskrifterne. Her tager jeg kun nogle hovedtræk op.

Da jeg overtog det dengang 4-spors seminarium fra rektor K. F. Brøndbjerg den 1.9.1977, havde jeg den store glæde, at en gruppe lærere var godt i gang med en forståelse af natur-, kultur- og miljøspørgsmål, som skulle vise sig at indeholde kimen til en forsøgsuddannelse af lærere. Det gav stor inspiration for os alle, og den politiske vind var med os, så vi kunne søsætte forsøget i 1979 som et 5. hold. Vi arbejdede med nye frem til 1985, hvor det sidste forsøgshold blev dimittereret. Det betød, at så godt som alle lærere i denne periode blev engageret i forsøgets udvikling, og den ånd, som formede os igennem løsningen af fælles udfordringer og problemer, har jeg følt som en bærende kraft igennem samtlige 15 år, hvor jeg havde ledelsesansvaret.

I 1977 var der 29 lærerseminarier i Danmark, og i 1982 kom den første politiske beslutning, som nedlagde 6 af dem. Det såede naturligvis megen uro og bekymring. Politikerne og ministeriet havde faktisk haft alle seminarier oppe til vurdering, og jeg er ikke i tvivl om, at det var den gode ånd, som forsøgsarbejdet skabte hos studerende og lærere, der reddede Haslev Seminarium dengang.

At vores uddannelse havde ånd og kraft til

fornyelse rygtedes til udlandet, og i 1985 fik jeg den første henvendelse om ITE, den lille sammenslutning af 15 nordiske og europæiske uddannelsessteder, som førte til, at Haslev Seminarium med lærerrådets, fællesudvalgets og bestyrelsens tilslutning blev medlem nr. 16. Denne kæde af dynamiske institutioner førte til samarbejde om læreruddannelsens udvikling i internationale forhold og spørgsmål. Det blev til joint-study-programmes om miljøet, om menneskers udfoldelse af kreativitet i musik, kunst og drama, om kommunikationens ekspansion i de muligheder som teknologien bød og byder på og om flere andre samarbejdsfelter. Seminariet tog fra 1986 fat i dette udviklende samarbejde, som har både europæiske og globale dimensioner. At de var aktuelle og bar blivende udfordringer i sig for læreruddannelsen, var måske nok muligt at indse dengang. Alligevel var det langt fra alle uddannelsessteder, der på den tid tog de udfordringer op, som Haslev Seminarium engagerede sig i og efterhånden markerede sig smukt på Danmarkskortet med.

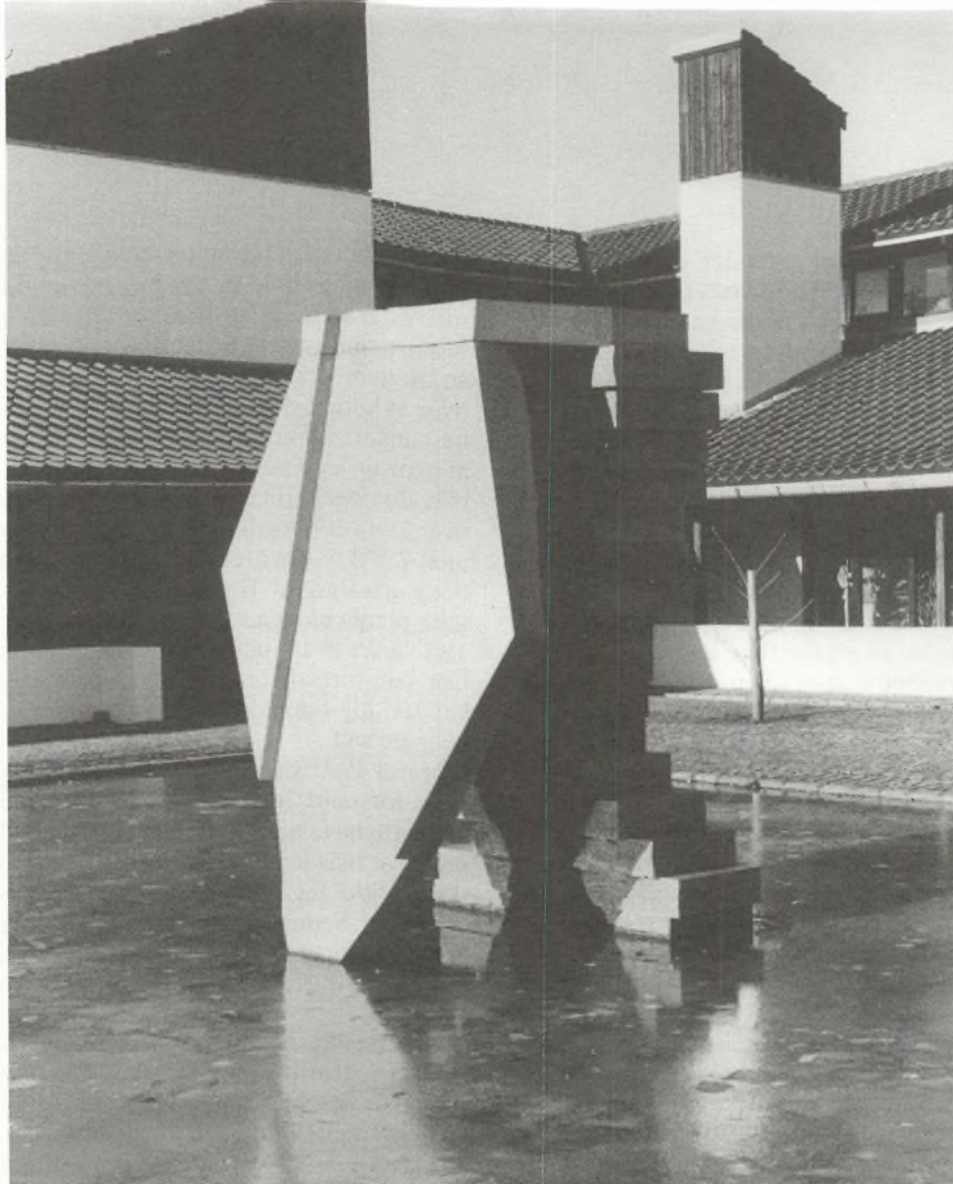
I 1988 kom som bekendt næste runde af seminariedskæringer, og Haslev Seminarium var blandt de seks nedlæggelsesdømte seminarier pr. 31.8. Naturligvis var der mange momenter, som influerede i det politiske spil i de følgende seks måneder. Jeg kan roligt sige, at vi ikke søgte "at give Sorteper videre", men stolede på vore kvaliteter og gjorde opmærksom på, hvad politikerne var ved at kvæle. I den sammenhæng er jeg overbevist om, at vort internationale samarbejde i ITE var et af de meget væsentlige lodder i politikernes vægtskåle til fordel for seminariets overlevelse.

Fra 1982 blev seminarierne skruet på våge-

blus af undervisningsministeren – efterhånden helt ned på to hold pr. årgang, og samtidig med at kravene til besparelser i driften steg, indførte ministeriet decentralisering i administrationen. Vi skulle dermed selv finde ud af, hvor vi kunne skære uden at lemlæste skæbnesvangert for læreruddannelsen. Det er klart, at hvor uroen i personalet var vakt i 1982, blev den øget i de efterfølgende år – også ud over 1988-89, fordi besparelserne fortsætter med 2,5-3 % om året formodentlig mindst dette årtusind ud. En bedring for den centrale planlægning er dog, at ministeriet fra 1991 giver 5-års-planer for driftsøkonomien. Der skal fortsat godt husholderskab til, men vi kender dog rammerne og kan planlægge på længere sigt.

I foråret 1991 slap mine kræfter op i bogstaveligste forstand. Jeg var overanstrengt, blev syg og måtte have næsten et halvt års orlov. Lægen sagde, at hvis jeg havde mit liv kært, skulle jeg skifte i tide. Jeg var begribeligvis ikke i tvivl, og Haslev Seminariums bestyrelse var så venlig imod mig at lade mig skifte til undervisning. Det er en stor lykke for mig, fordi kontakten med de studerende i undervisningen altid har været en af livsnerverne for mig. Den 1.8.92 blev jeg lektor i kristendomskundskab/religion og dansk, og den situation har hjulpet godt på mine kræfter siden.

Når man gennemlever sådan et 15-årigt forløb, bliver man dybt taknemmelig og glad for alle gode kræfters samvirke til alt, hvad der er lykkedes, og for så meget, som kunne være gået skidt, men alligevel blev vendt til godt udfald for seminariet. Det har været krævende for alle, og det har naturligvis været krævende for mig at formidle kravene. Jeg er glad for at

have fået erfaringerne som rektor med i min livsbagage. Alt hvad der ligger i den fra de 15 år, siger tak for til alle de lærere og alle de TAP'er, som jeg har arbejdet sammen med i daglige glæder og problemer igennem hele perioden. Ligeså er det mig magtpåliggende at

takke bestyrelsens medlemmer for en selvfølgelig indlevelse i og forståelse af både dagligdagens rammer og de større linier, som skulle drøftes og lægges.

En dybtfølt tak fra en glad mand.

Johs. Honoré.

Dimissionstale

26. juni 1993

Kære forsamling og i særdeleshed de udvalgte blandt jer, nemlig dimittenderne.

Udvalgte fordi I – ihvertfald de fleste af jer – startede på læreruddannelsen i august 1989. Et år franskmændene havde set frem til med nærmest patentrettigheder. Var det ikke den franske revolution i 1789, der for alvor havde etableret det enkelte menneske som et individ med ganske særlige rettigheder uanset stand? – Jo, men var der ikke noget med et efterfølgende terrorregime, symboliseret ved den ”humane” guillotine, opfundet af en læge, hvilken ironi. Og i øvrigt er der jo sket en del siden 1789.

Men vi fejrer jo så meget i runde tal – byer bliver gamle, lande, sågar verdensdele bliver opdaget og komponister særlig i sværvægtsklassen lever og dør og erindres i tal delelige med 100, hvorfor så ikke også revolutionen, hvor 100 års jubilæet for den franske revolution havde sat sig et så markant spor som Eiffeltårnet.

Scenen syntes således sat til Frankrigs og i særdeleshed Paris’ år.

Showet fandt også sted – som planlagt på Frankrigs nationaldag – bastilledagen d. 14. juli. Militærparade som sædvanlig om formiddagen og tidlig om eftermiddagen med ”solkongen” republikkens præsident Mitterand på sit ophøjede podium.

Senere, i særdeleshed om aftenen, menneskehedens (intet mindre) parade i laserlys og med sang og musik op ad Champs-Élysées fra Eneherskeren Napoleons triumfbue – et monu-

ment over krigens Europa, frem mod menneskehedens Triumfbue fra 1970'erne af den danske arkitekt Spreckelsen, symboliserende drømmen om et frederligt samarbejdende Europa og ditto verden.

Mediebegivenheden var perfekt. Frankrig og Paris havde produceret en kunstig virkelighed i 1989, så at sige åbnet en dåse konserver, der signalerede, at her var vuggen for nationernes og det enkelte menneskes frigørelse.

Her vender jeg tilbage til udsagnet om, at I dimittender er udvalgte, fordi I startede i 1989 eller tidligere. I oplevede markante begivenheder i virkelighedens Europa i slutningen af året 1989.

Berlinmuren krakelerede og nøgler raslede i Prag, hvor den såkaldte fløjlsrevolution blev gennemført på ca. en uge i november, forberedt på et teater og gennemført med en dramtiker Vaclav Havel i spidsen. Teatret hed meget passende Laterna Magica. Verden var

pludselig magisk, fastlåste positioner opløstes, terrorbalancen begyndte for alvor at skride, fjendebilleder blev diffuse og planlægning og forudsigelighed var med ét en by i Rusland. Revolutionsfestlighederne fra 14. juli var totalt væk fra erindringen. Opbruddet fortsatte i rasende tempo gennem de følgende måneder. For det meste fredeligt i det ufredelige Europa. Der var godt nok noget med, at blodet flød i Rumænien ved juletid '89, men det var jo Draculas hjemland.

Begejstringen var stor, man vidste, at der blev skrevet verdenshistorie, eller med Claes Kastholm Hansens ord i Politiken fra 20. juni 1993:

"Det tyvende århundrede har været vidne til to ufatteligt store eksperimenter: I århundredets andet tiår det blodrøde eksperiment, der ved viljens, teoriens og terrorens kraft skabte Sovjetsystemet og søgte at skabe en ny mennesketype, en Golem: Homo sovjeticus. Og i århundredets sidste tiår *det gyldne eksperiment*, der går ud på at give mennesket den frihed og værdighed tilbage, som det mistede i skyggen af det første. I hvilket omfang lykkes det, og på hvilken måde kan det berige os?" Kunne verden og specielt det europæiske menneske se en fredelig fremtidsverden? Mange drømte inclusive jeg selv, men lad os lytte til en stemme fra 1500 tallets Europa, Thomas More, der skrev den verdensberømte fremtidsroman UTOPIA. Hans menneskesyn giver ikke plads for de store forhåbninger. (cit.: UTOPIA s. 32-33) "Menneskenes smag er jo så forskellig. Man støder til tider på så mærkelige anskuelser, på så megen utaknemlighed, så urimelige fordomme, at de folk, der sorgløst og fornøjet nyder livet, egentlig kom-

mer meget nemmere fra det, end de, der besværer sig med bestræbelser for at offentliggøre noget, der kan være det altid utilfredse og utaknemlige publikum til gavn eller fornøjelse. De fleste mennesker forstår intet af litterære arbejder, og mange foragter dem. Folk med tarvelig og barbarisk smag afviser alt, hvad der ikke er barbarisk nok. Og de, der har lært lidt, afviser alt som diletantisk, der ikke er fyldt med gammeldags mælædte udtryk. Nogle har kun smag for gamle og rustne antikviteter. Og andre atter kun for deres egen klogskab. Den ene er så gnaven og ubehagelig, at han ikke kan tåle nogen spøg, og den anden er så snæversynet, at han ikke kan se det morsomme i nogen ting. Andre stakkels fattige sjæle er så bange for, at et ironisk ord skal rive dem i næsen, som katten er for den varme grød. Atter andre er så ubestandige og svingende, at de har en ny mening for hver time og har én mening, når de sidder ned og en anden, når de står op. Så er der dem, der på værtshusene, ved drikkebordene og imellem ølglassene afgiver kendelser over forfatterens åndelige betydning og med stor autoritet fordømmer enhver forfatter, ganske som det lyster dem, på den mest hånlige måde, medens de føler sig selv sikre, så at sige uden for skudvidde. Det er folk, der er så glatte og runde, at de ikke har et ærligt hovedhår, man kan holde dem fast ved. Videre er der mange folk, der er så uvenlige og utaknemlige, at de, selv om de finder meget godt og fornøjeligt i en bog, dog ikke kan bringe det over deres hjerte at rose forfatteren eller give ham et godt ord derfor; de er som utaknemlige og ubehagelige gæster, der efter at være blevet rigeligt beværtet med et godt måltid, går mætte hjem uden et ord til tak til

værten for gæstfriheden. Og så nu at skulle gå hen og anrette for egen bekostning et godt måltid for gæster med en sådan smag og af en sådan uvenlig og utaknemlig natur!"

Når jeg bringer dette sure opstød frem d. 26. juni 1993, er det jo fordi vi efter nogle euforiske måneder i 89-90 måtte erkende, at krigen var tilbage i verden og i Europa, og iflg. Moritz af Sachsen (berømt hærfører fra 1700-tallet), er menneskesindet udgangspunktet for alt, hvad der har med krig at gøre.

Sarajevo er påny blevet et krigens symbol og alle med magt i den demokratiske verden står tilsyneladende hjælpeløse over for krigens gru. Troen på det civiliserede og fredsskabende europæiske menneske er svær at fastholde. Europa blev hamret ud på krigens ambolt, og vi har dyrket håndværket med flid lige siden, som kunsthistorikeren Kenneth Klark siger. Terroren er tilbage som efter den franske revolution i 1789.

Kære dimittender 1993 – dette kan/må ikke være Europas fremtid.

Lad mig til slut citere John Blichmann og Benny Andersen.

Først uddrag af John Blichmanns vise fra 1948 "den sidste turist i Europa":

"Under asken vil der vågne et liv!

Fordi du er som fugl Fønix, Europa!

Lam dem kun brænde dig og skænde din sjæl – der vil dog altid spire nye, unge blomster om din splintrede søjlekapitæl.

Jeg var den sidste turist i Europa, der veg forfærdet for våbneens gny –

Jeg er den første turist i Europa, når det rejser sig af asken påny."

Og som opfølgning i nutidigt regi Benny Andersens digt, trykt i Politiken 20. juni 1993:

Et sted i Europa

Stilhed vævet sammen af små lyde
vind gennem grene
en fjern fugl
et afsides tog
eller havet
små lyde på størrelse
med lettede suk

Vasketøj tages ned fra snoren
kvinden med tøjklammer mellem læberne
har nok lyst til at sige noget
men går ind i sit hus
for at have nogen at sige det til

En enkelt flyvemaskine højt oppe
hundeglam
og med en smule tålmodighed
får man før eller senere en latter at høre
et par børnestemmer
måske en der bryder ud i sang
det ville forekomme naturligt her

Men sjældent skrig
ikke skudsalver
eller granatekspllosioner
hvor skulle de komme fra

Børn leger
og ser sig for til begge sider
før de går over vejen
der dufter af madlavning fra husene
en mand kommer kørende på cykel
en anden kommer kørende i en lille bil
dyt dyt siger bilen
ding ding siger cyklen
bilisten har en cigaret i munden
det har cyklisten ikke

de nikker til hinanden
og kører videre hver sin vej
ingen af dem bliver ramt af skud

Folk kan blive uenige
begynde at råbe op
ind imellem vanker der sikkert et par flade
men lige nu vil man hjem til aftensmaden

Og stilheden blandes med mørket
en dybere mættede tone
borthørt fra en sirlig knitren

måske fra et insekt
eller trin i grus
eller et stjernebillede
der skutter sig lidt
Inden længe ved man ikke
om den smule man hører
er den svage lyd fra havet langt borte
eller ens eget mindre indre hav
der slår mod tindingens kyst

Så fredfyldt har der sikkert også været
i Bosnien engang.

Tillykke med eksamen!

Vagn Iversen.

Velkomstfesten for rektor Finn Erik Larsen

Den 16. august 1993 var en festdag på Haslev Seminarium, hvor man bød seminariets nye rektor velkommen, samtidig med at det var første skoledag for de nyoptagne lærerstuderende ved seminariet.

I en festsal stopfyldt af gæster og studerende bød souschef Peter Nørfelt velkommen og introducerede dagens program, som begyndte med fællessangen: Når lyset åbner og dagen går (FH nr. 19).

Næstformanden for seminariets bestyrelse, dir. Ivar Brændgaard, indledte talerækken og blev fra seminariets side efterfulgt af lærerrådsformand Ejvind Nørby, sekretær Nete Krogsgård og lærerstuderende Jacob Iversen.

Som altid ved festlige lejligheder bidrog seminariets musikstuderende med fornemme musikalske præstationer.

Først spillede Johannes Løssl med seminarielektor Addi Vaupel ved flyglet 2. sats af Mozarts klarinetkoncert og senere fremførte Lis Petersen og Lise Villadsen firehændigt Norsk dans nr. 2 af Grieg.

Blandt de øvrige talere hørtes undervisningsinspektør Gerhard Jaspersen som ministeriets repræsentant, seminarielektor Hans Nygaard Jensen som repræsentant for rektorforsamlingen og skoledirektør Leif Nolling for Haslev kommune.

Der fulgte så et dramaindslag ved studerende fra linieidræt under ledelse af seminarielektor Bente Antonsen.

Rektor Finn Erik Larsen rundede formiddagens program af med sin svartale og viste her-

under, at han var i besiddelse af en ikke ringe portion mod, idet han solo sang Benny Andersens vise: Barndommens land.

Sidste fællessang var Jørgen Gustava Brandts: Tænk at livet koster livet! (FH nr. 142).

Efter frokostarrangementet fulgte endnu en række velkomsttaler, før Peter Nørfelt kunne afslutte dagens program ud på eftermiddagen. Også fra Haslev Seminariums Elevforenings side skal der lyde en varm velkomst til Finn Erik Larsen. Vi har allerede mødt meget velvilje fra hans side, og vi glæder os til at udbygge samarbejdet gennem de kommende år.

Frank Johansen, fmd. f. HSE

Velkomsttaler til den nye rektor

Fra den lange række taler bringes her de "lokale".

Seminariets næstformand,
TV-direktør *Ivar Brændgaard*.

Det er mig en stor glæde at introducere Haslev seminariums nye rektor for jer.

I er vidner til en sjælden begivenhed, for rektorer ved Haslev Seminarium har for vane at holde længe.

Ved et rektorvalg træder et seminariums bestyrelse i karakter, og dens beslutning bliver synlig. Derefter træder bestyrelsen igen tilbage og fungerer i et snævert samarbejde med rektoratet og derigennem med alle seminariets medarbejdere og elever.

Denne gang vil mange mene, at bestyrelsen har truffet et utraditionelt valg. Bestyrelsen håber og tror, at den har truffet et spændende og godt valg.

Seminariets nye rektor, Finn Erik Larsen, er ikke hentet fra et seminariums midte, men fra

aftagerleddet. Vi har fundet det relevant og fornyende at hente en engageret sjællandsk skoledirektør ind til Haslev Seminariums rektorembede.

Finn Erik Larsen har stor undervisningserfaring, og han har været vant til at administrere og økonomisere med et budget, der er 3 gange større end det, som Haslev Seminarium råder over.

Som formand for Danmarks skolelederforening i Vestsjællands amt i 10 år har han et grundigt kendskab til dem, der skal aftage de fleste af de færdiguddannede lærere. Det udbyggede kendskab til skolelederne varsler et positivt samspil mellem Haslev Seminarium og de sjællandske skoler, bl.a. på efteruddannelsesområdet.

Dertil kommer, at han gennem et helt livs engagement hos KFUM-spejderne og som formand for Danske Kirkedage vil vide at tegne Haslev Seminarium som et holdningsseminarium med base i Haslevskolernes historie, i respekt for Den Danske Folkekirke og i et samspil med de kirkelige organisationer, der står bag seminariet.

Rektoren på et seminarium kan let blive en lus mellem flere negle. Mange tråde må knyttes sammen i rektoratet, når en række helt forståelige særinteresser skal bringes på talefod med hinanden. Det er min overbevisning, at Finn Erik Larsen vil fungere godt i embedet. Han er dynamisk og inspirerende, og han har ambitioner på seminariets vegne. Jeg tror, at han er god til at lytte hele vejen rundt, og at der vil stå respekt om hans beslutninger, fordi de vil være vel argumenterede.

Tak til dig, Finn Erik Larsen, fordi du tog udfordringen på dig. Jeg vil gerne give dig en lil-

le, symbolsk gave. Jeg kan oplyse forsamlingen om, at jeres nye rektor er meget musikalsk, hvilket I forhåbentlig snart kommer til at nyde godt af.

Her får du en taktstok, så du kan dirigere Haslev Seminariums vidtforgreneede arbejde, der nok tåler sammenligning med et symfoniorkester. Og så får du en stemmegaffel, så du altid kan lytte dig til kammertonen, når der bliver brug for det. Taktstokken er for øvrigt todelt, så den aldrig risikerer at blive forvekslet med et spanskrør.

Jeg vil bede seminariets medarbejdere og elever om at modtage jeres nye rektor med tillid og nysgerrighed og med god vilje til samarbejde. Giv ham den snor og det råderum, som en god og dynamisk leder må have.

Til gengæld kan I forvente jer engageret ledelse og en spændende vej foran jer, der vil sno sig ud og ind mellem tradition og nybrud. Efter en hård og sej kamp i en nedgangstid, der blev klaret med snilde og værdighed, forventer jeg, at Haslev Seminarium igen kommer i vækst og blomstring. Haslev Seminarium er et godt "drivehus", der fortjener at blive fyldt til randen med håbefulde lærerstuderende. Måtte Gud give sin velsignelse dertil.

Til slut vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til Vagn Iversen, der som konstitueret rektor har ydet en helhjertet, målrettet og gavnlige indsats for seminariet. Tak fordi du beredvilligt er trådt til, når der blev kaldt på dig. Jeg har bemærket, at du er god til at give velvalgte gaver. Da jeg ved, at du er en passioneret golfspiller, har jeg købt en CHIPPER til dig. Og for nu at pirre den naturlige nysgerrighed, som ethvert lærested lever af, skal jeg undlade at fortælle, hvad sådan et jern bruges til.

Finn Erik Larsen præsenterer bestyrelsens gave for sin kone. Til højre i billedet Ivar Brændgaard. (Foto: Dagbladet).

Lærerrådsformand, sem.lektor *Eyvind Nørby*.

Kære Finn Erik Larsen!

Allerede i torsdags bød vi dig velkommen som rektor her på seminariet ved vores interne morgensamling i kantinen.

I dag er vi så samlet i festsalen til den officielle velkomst.

På lærernes vegne skal jeg byde dig velkommen her til stedet og til samarbejdet med os. Du tiltræder som rektor her på seminariet på et tidspunkt, hvor der sker utrolig meget nyt – jeg tænker på øget decentralisering, nye studieordninger, nye styrelsesstrukturer – og meget andet nyt, som giver ledelsen større opgaver og ansvar. Som stedets nye rektor får du en central position, når det nye skal føres ud i livet.

Du er vores nye chef – eller som det hedder i fagsproget: vores pædagogiske, økonomiske og administrative leder.

Men én ting er jo den formelle struktur – noget helt andet er det personlige samspil mellem os i det daglige arbejde.

For det er hér det afgørende sker. Løgstrup udtrykker det et sted på denne måde: "Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre uden at han holder noget af dets liv i sin hånd". (Den etiske Fordring, s. 35).

Meget afhænger altså af, om det lykkes at etablere et godt samarbejde med de forskellige instanser – og her tænker jeg naturligvis i særlig grad på et godt samarbejde mellem lærerrådet og dig.

Nu har vi jo allerede taget hul på dette samarbejde. I sidste uge havde vi vort første lærerrådsmøde med dig – og senere en drøftelse om fagdidaktik og almindidaktik, og vi slutte-

de af med en lang drøftelse om styrelsesstrukturen.

Det er en stor mundfuld at starte med – lige efter ferien!

Men jeg synes vi er kommet godt fra start. Og alt det nye vi står midt i, kan meget vel vise sig at være til fordel for et godt samarbejde mellem os. Jeg tænker hermed på, at begge parter – både lærere og rektor – må tænke nye tanker: *Du* har ikke før prøvet at være rektor på et seminarium – og kan derfor ikke have så forfærdelig mange dårlige vaner, hvad dét angår. Og *vi* lærere kan ikke bare læne os tilbage i stolen og pukke på fortiden.

Vi skal *alle* vænne os til det nye.

Det skal derfor være mit ønske her i dag, at vi må finde hinanden i et godt samarbejde om læreruddannelsen hér på stedet i de kommende år.

På lærerrådets vegne byder jeg dig hermed velkommen og ønsker dig tillykke med din nye *stilling*.

Jeg har i dagens anledning en lille hilsen med til dig fra lærerrådet. Vi var ikke i tvivl om, at det skulle være noget "med musik": Vi har købt 2 CD'ere med tenoren Placido Domingo, som vi håber du vil nyde, når tiden tillader det. Hermed tillykke og velkommen.

Assistent *Agnethe Krosgaard*.

På TAP-gruppens vegne vil jeg gerne byde dig velkommen som rektor på Haslev Seminarium. Vi har været og er spændt på at lære dig at kende, ikke kun som leder af stedet, men hele personen Finn Erik Larsen. Vi håber, du

hen ad vejen kommer til at vænne dig til os, ligesom vi efter de første dage tror på, vi kan vænne os til dig.

Tonen her er måske ind imellem mere fri end du er vant til. I parentes vil jeg da godt fortælle, jeg har fået min første "irettesættelse", idet jeg fik at vide, jeg ikke måtte stresse Vagn, men tro mig, der ligger intet ondt bag, når vi smådriller – eller det udtryk du selv brugte en dag, mobber hinanden – tværtimod, det er sagt i en god og kærlig mening.

Selvom du ikke har samme baggrund som dine kolleger, har du ved at søge jobbet her vist, at du tør vove nye udfordringer. Det at turde vove er noget meget værdifuldt og positivt hos et menneske. Ingen har vel beskrevet det bedre end Søren Kirkegaard:

At vove er at miste fodfæste for en stund, ikke at turde vove er at miste sig selv.

Med de ord vil jeg slutte med at byde dig rigtig hjerteligt velkommen til samarbejdet på vort seminarium.

Lærerstuderende *Jakob Iversen*,
formand for DSR.

Det er mig forundt, på vegne af de studerende, at byde dig velkommen til Haslev Seminarium. Det er lidt svært at holde en tale for en person, man ikke kender, så derfor bestemte jeg mig, da jeg skulle finde ud af hvad jeg ville sige, til at gå lidt tilbage i tiden. Det har jeg gjort og jeg har prøvet at erindre mig, hvad det var, vi snakkede om i DSR, da det kom for dagen, at nu skulle der ansættes en ny rektor, men hvilke egenskaber kom vi frem til, da vi snakkede ny rektor? Jeg kan ikke huske alt,

hvad vi snakkede om den eftermiddag, men det jeg kan huske, vil jeg hermed give videre: Det første er noget med at være i stand til at *lytte* – i bred forstand, og det uden at være *tavs* – i bred forstand, at kunne lytte det synes vi i DSR, det må være noget af det allervigtigste, det næste det er at være pragmatisk, for at kunne håndtere de mange intersemudsætninger der er på sådan et seminarium som dette, så derfor at være pragmatisk uden at være flegmatisk, det synes vi i DSR er vigtigt. Så er der det med at være dynamisk, det er vigtigt, ikke mindst for dig selv, men det skal være uden at være overfladisk. Nu kommer jeg til noget, som jeg synes er meget vigtigt: at man kan være visionær uden at være missionær. Til sidst vil jeg sige: der er blevet snakket meget om at du skal profilere det her sted, men en dynamisk uddannelsesinstitution bør ikke være mere profileret end at den kan bøjes. Med dette, i håb om at du vil bruge det, vil jeg sige velkommen til dig, Finn Erik Larsen.

Svartale

Rektor Finn Erik Larsen.

"At vove er at miste fodfæste for en stund – ikke at vove er at miste livet".

Ordene er hentet fra Søren Kirkegaard. Jeg har dem på en plakat med et billede af en sommerfugl, er er på vej fra en visse gren og fra sin puppe til en blomsterranke.

Ledelse er at miste fodfæste, at skifte arbejde er at miste fodfæste, et studium er at miste fodfæste – for en stund.

For det er også at finde fodfæste.

Denne vekselvirkning mellem det usikre og

det sikre kendetegner et menneskes liv. Ofte føler vi, at vi magter det, men af og til kan mismodet komme til at præge os.

Her på Haslev Seminarium er det siden 1905 blevet udtryk ved tvivl og tro i lyset af troen på Jesus Kristus som en hovedhjørnesten.

Om lidt skal vi synge en sang af Jørgen Gustava Brandt: "Tænk at livet koster". Den minder os om, at prisen for livet er selve livet. Det er en høj pris, men livet er prisen værd. Han opfordrer os til at leve livet og takke Gud med lovsangs fryd.

Når man skal opbygge sig liv, er det godt at have fundamentet i orden. Et uddannelsessted er også et dannelsessted, som præger én for livet. Haslev Seminarium står for mig som et hus på klippegrund. Et godt lære- og værested for en egns uddannelse af kommende og nuværende lærere – placeret i hjertet af det østdanske ø-rige.

Jeg vil gerne takke bestyrelsen for den tillid, der er vist mig gennem valget til rektorstillingen. Jeg vil gerne takke lærere og medarbejdere for en særdeles åben og fordomsfri modtagelse i ugen, der er gået, og jeg vil gerne takke De studerendes Råd for velkomst og en god dialog før sommerferien.

Jeg håber naturligvis, at jeg kan leve op til jeres forventninger til mig. Jeg ved, at der er tale om en meget krævende og central rolle på et af landets 18 lærerseminarier. Jeg betragter opgaven med den største alvor, den største glæde og den største ydmyghed.

Huset dufter af ånd, sjæl, liv og vid.

Som tidligere skoleinspektør og skoledirektør har jeg indåndet duften af uddannelsesinstitutioner mange steder i landet. Lugten er ikke

den samme, men jeg kan godt lide lugten i dette bageri.

Som opgave har vi at uddanne og efteruddanne lærere.

Opgaven ligger i folkeskolen og i mange andre former for skoler. I skoler hvor små og store børn komme nysgerrige og videbegærlige år efter år for at suge alt det fra os, vi kan give dem. I skoler, hvor børn vil sætte vores tålmodighed og tolerance på prøve, fordi de ikke ligner os selv.

Vi skylder alle disse børn det bedste. Kig dem i øjnene – hold dem i hånden – før dem ud i livet.

Det er det bedste, du kan gøre.

Den nærværende intense dialog om fremtidens læreruddannelse er spillevende på Haslev Seminarium. Jeg kan mærke, at alle gør sig umage for at leve op til de mange – ofte ukendte – forventninger, der er i skolens og de studerendes verden til et seminariums muligheder for at tilrettelægge et relevant studie.

Det glæder mig, at det er sådan. Det giver mig en tro på stedet og på den læreruddannelse, som jeg anser for det bedste fundament for et liv med udfordringer.

Et fundament – ja – for i denne verden skal livet i sig selv være en evig læring. Fuld af fornyelse og tradition. Hånd i hånd skal disse gå. Jeg fornemmer, at det kan lade sig gøre her på stedet.

Jeg vover at miste fodfæste for en stund. Jeg tror på, at vi sammen vil gå den vej, vi skal. Ingen kender den – for vi skal finde den sammen. Samarbejde, samtale og samvirke skal være vores metode.

Jeg vil slutte med en varm tak til alle for opgaven og velkomsten – og for at minde os om de

børn, der venter os på vejen (fremtidsvejen),
vil jeg synge en sang, jeg holder meget af.
Det er "Barndommens land" af Benny Ander-
sen:

Barndommens land.
Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to tre meter høje
så de må bøje sig
ned til dig.

Fluen er blå.
Kilder på din tå.
Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.
Skrubtudsen tisser en tår
før den går.

Solen er varm.
Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier,
der er så gale – de svier!
Regnormen føles så blød.
Den er sød!

Slog du dit ben
på en kampesten?
Kom – lad os puste på skrammen.
Vi skal ha lappet dig sammen.
Du må vist hellere få
plaster på.

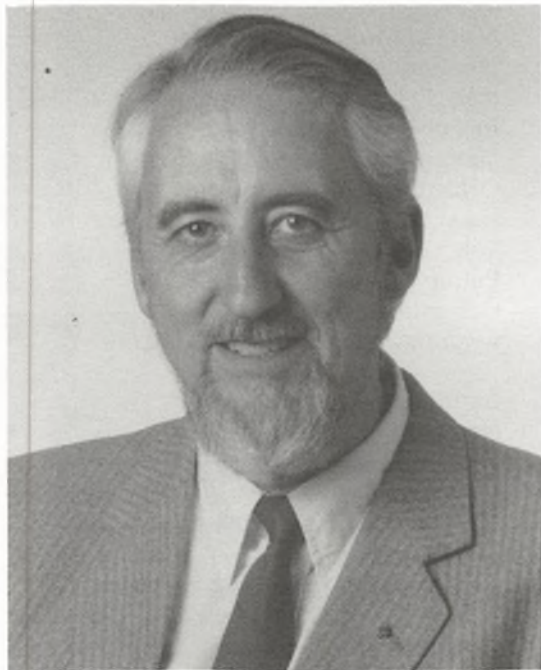
Verden er stor.
Kaldes "Moder Jord".
Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig –
håber jeg.
Græsset er højt
som et fuglefløjt.
Solen er ude af syne.
Putter sig under sin dyne.
Gaber måske – lissom du –
sover nu.

Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.

Her er mit liv

Redaktionen har bedt Finn Erik Larsen om at præsentere sig selv.

Jeg er 2 meter høj og har en stor latter og en stor (sang)stemme!
Sådan beskriver mit barnebarn mig.
Jeg er altså ret synlig og let genkendelig.
Mit liv startede i København, hvor jeg blev født på Amager i maj 1940. Jeg boede i Sundby-området tæt ved Øresund og Københavns Lufthavn. Far, mor og 3 børn i en lille to-værelses lejlighed på 2. sal. Tæt ved lå Sundkir-

ken, hvor jeg gik i søndagsskole, i drengeklub, ungdomsklub og senere blev KFUM-spejder. Min barndom var præget af musik, idet jeg fra 3. klasse kom til at gå på Sct. Annæ Gymnasium (sangskolen), hvor jeg sang i Københavns Drengekor med Mogens Wældike som dirigent.

Det var dengang en drengeskole, hvor det kunne være barsk at være, men hvor jeg også fik en fantastisk musikuddannelse i drengekorret.

Min far var oprindelig arbejdsmand på Sadolín & Holmblad, men sluttede sin karriere som distributionschef. Som 18-årig startede jeg i samme firma som kontorist, men begyndte samtidig på læreruddannelsen ved at gå på Københavns Aftenseminarium (nu KDAS). Jeg ville helst klare mig selv.

Som 20-årig byttede jeg kontorjobbet ud med arbejdet som lærervikar i folkeskolen, og bortset fra en periode i slutningen af 60'erne, hvor jeg var korpssekretær hos KFUM-Spejderne i Danmark i 3 år, har jeg arbejdet i folkeskolen indtil jeg kom på Haslev Seminarium.

Jeg fik min lærereksamen i 1964.

Min værnepligt aftjente jeg som telegrafsoldat udstationeret i Vordingborg, hvor jeg ved at tage aften- og nattevagterne kunne være lærer på Marienberg skole om dagen. Som ung lærer startede jeg skoleorkester og sangkor for eleverne og fik også gang i en studiekreds for lærerne under AOF. Jeg forsøgte at få mine kolleger til at interessere sig for barnets samlede tilværelse ved at inddrage såvel fritidshjem som ledere i børne- og ungdomsorganisationerne i lokalområdet. Det var nu mere vanskeligt, end jeg troede.

Min tid som korpssekretær hos KFUM-Spej-

derne var meget spændende. Jeg kom hele landet rundt og afholdt en lang række møder med forældre og spejderledere. I weekenderne gik det løs med kurser for ledere eller med møder i udvalg og hovedbestyrelse.

En stor udfordring var det, at korpset i de år solgte kurser til firmaer i "Stil og ansvar". Det var kurser for lærlinge og elever i 2 × 1 uge, hvor temaet var den menneskelige dimension på arbejdspladsen. Jeg lærte meget om marketing, PR, salg og unge mennesker i den periode. Det meste af tiden var min medinstruktør den nuværende forstander på Rønde Højskole, Henning Nørhøj, som engang i 70'erne var lærer på Haslev Seminarium. Vi opdagede, at de unge var meget optaget af livets store spørgsmål, så det var naturligt for os ofte at drøfte kristendom og religion med dem. I min fritid har jeg senere både været redaktør af ledertidsskrift, været Gilwell-instruktør, udgivet sangbøger og repræsenteret korpset i europæisk sammenhæng, når den kristne dimension i spejderarbejdet var på dagsordenen.

I 1972 flyttede familien på landet – nærmere bestemt til Vipperød i Holbæk kommune. Vi havde 2 små børn dengang, og senere kom der en søn mere.

Årsagen var den, at jeg som 32-årig blev skoleinspektør på Vipperød skole, som jeg fik 15 meget spændende og gode år på. En lille skole på godt 200 elever voksede stille og roligt til 450 elever. Det betød ansættelse af mange lærere og et byggeri over 8 år for 34 mill. kr. Vi byggede skole, som lærerne ville have det. Med bibliotek, musiklokale og skolekøkken (kantine) placeret rundt om en fællessal af glas. Unge lærere, nye lærere, ny folkeskolelov (1976) gav store pædagogiske udfordringer. Vi

startede fritidshjem på skolen i 70'erne, den kommunale musikskole havde jeg taget initiativ til og fået lov til at udforme tidligt i 70'erne, den blomstrede, morgensang hver dag, skolekomsammen en gang om måneden med alle elever fra børnehaveklasse til 10. klasse. Specialundervisning ændredes til støttecenter, særlige indskolingskurser før skolestart for forældre, karakterblade afløstes af forældresamtaler, værkstedsundervisning og fælles indskolingsforløb før der var noget der hed samordnet indskoling, tværfaglige arbejdsprojekter gennem emneuger, temadage og featureuger.

Det betød mange møder og nogle meget spændende pædagogiske weekends med alle lærere.

Det lykkedes i de år at skabe en skole, hvor alle fag havde de materialer og det værktøj som skulle til. Jeg har aldrig accepteret, at lærerne i de forskellige skolefag skulle have ringere vilkår end en håndværker på sit værksted – uanset om det var håndarbejde, engelsk, musik, dansk, formning osv.

Siden 1987 har jeg været skoledirektør i Tølløse kommune lige syd for Holbæk kommune.

Der har jeg oplevet og måttet gennemføre nedlæggelse af skolekommission og fælleslærerråd, som blev erstattet af en kompetencefordeling til kommunalbestyrelse, skolebestyrelse og skoleleder – etablering af Pædagogisk-psykologisk-rådgivning i et kommunalt fællesskab – ansættelse, afsked og forflyttelse af lærere – decentralisering af økonomi og kompetence – ændring fra skolenævn til skolebestyrelse – etablering af samarbejdsudvalg – omstillingsprocesser og ny ledelsesstil.

Det sidste år blev den kommunale tandpleje,

sundhedsplejen, dagplejen og daginstitutionerne føjet til folkeskoler, ungdomsskole, biblioteksvæsen, folkeoplysning, kultur, musikskole, idrætshaller og friluftsbad som hørte til mit forvaltningsområde og det politiske udvalg, som jeg betjente.

Der blev arbejdet meget med pladsgarantiordninger og opbygning af bestyrelser også på daginstitutionsoområdet. Men – Skolen havde mit hjerte. Gennem et tæt samarbejde med Holbæk Seminarium i mange år – senest som et medarbejdende bestyrelsesmedlem, der var med til at drøfte nye vedtægter, ny rådsstruktur og ny studieordning sammen med lærere og studerende var min interesse for seminariet levende.

Det øvrige rektorer kendte jeg fra den fælles bestyrelsesforening, som netop er blevet udvidet med statsseminariene.

Måske skulle jeg bruge mine ledelseserfaringer der. Og så i Haslev, som jeg kender bl.a. fra min formandsperiode i Danmarks Skolelederforening i Vestsjællands amt. Jeg synes jeg kender lærer og skoleledere i Haslev i forvejen, og jeg synes, at jeg kender en del til det kirkelige liv i Haslev fra mit aktive arbejde for Danske Kirkedage, som i øvrigt begyndte i Haslev på seminariet og de andre skoler i 1971.

Og hvad vil jeg så som rektor på Haslev Seminarium?

Videreføre de gode traditioner, pleje det i forvejen velfungerende seminarium, gøre alt for at seminariet består, medvirke til at det gode omdømme bevares og være ambassadør for seminariet.

Jeg vil opmuntre til at sammenhængen mellem seminarium og folkeskolen udbygges og koordineres, så de studerende på Haslev Seminarium kan sige: Her lærte vi, hvad det vil sige at være skole. Og vi prøvede det på de rigtige tidspunkter i uddannelsen, så teori og praksis følges ad.

Som lærer skal man samarbejde med mange grupper. Derfor vil jeg arbejde for at studiet indeholder muligheder for at kende det som Skole og Samfund (forældrene) står for, og det som skolepædagogerne i skolefritidsordningerne står for.

Seminariets hverdag ønsker jeg er præget af lærdom, kreativitet, fordybelse, humor og engagement.

Seminariets lærere, som jeg er kommet tættere på gennem personlige samtaler i starten af min embedsperiode, giver mig grund til at tro, at der er de bedste muligheder for, at det kan realiseres. Lærerne er dygtige, engagerede og visionære.

De fysiske rammer trænger til renovering og fornyelse og mange fag til en opdatering med hensyn til materialer. Arbejdet er i gang, men der skal skaffes penge til det.

Haslev Seminarium er et kristent seminarium som mange andre skoler i Haslev. Dette fundament for seminariet skal finde nye veje i 2000-året for Jesu fødsel. Jeg håber, at mange vil vedkende sig denne kulturarv, uden at vi skal stille krav til hinanden om en bestemt eller særlig måde at være seminarium på af den grund.

Mit eget ønske er, at kærlighed, tillid og omsorg må præge vore omgangsformer i hverdagen.

Finn Erik Larsen.

16 gode år

*Aage Dam-Jensen, sognepræst i Gladsaxe.
1977-93 formand for Haslev Seminarium.*

Da jeg i 1977 efter kun 1 år i bestyrelsen blev opfordret til at overtage formandsposten efter pastor Vagn Bjergved, var jeg meget betænkelig. Jeg fandt ikke mine forkundskaber gode nok. Alligevel vovede jeg pelsen og fik 16 glade, lærerige år. Med en bestyrelse, hvor samarbejdet virkede fortræffeligt – som regel med

munter, glad stemning – og med et meget trykt gensidigt tillidsforhold til rektor Johs. Honoré. De 16 år har været præget af nedskæringsproblematik. Lykkeligvis har seminariet altid ført en forsigtig ansættelsespolitik, hvorfor vi undgik de regulære blodbade, som andre seminarier måtte foretage, når holdene blev skåret ned.

3 hensyn var der at tage:

- a. seminariets attraktivitet
- b. de studerendes ønsker
- c. lærernes trykthed i ansættelsen.

– og kunsten bestod i at opnå balance mellem alle 3 hensyn. Det kostede mange overvejelser, men vi slap levende igennem og havde som ledemotiv, at seminariet skulle kunne udbyde det størst mulige antal liniefag. Et seminarium med f.eks. kun 8 liniefag vil hurtigt kvæle sig selv.

De 16 år blev også præget af slagordene ”økonomistyring” og ”selvforvaltning”. Og det blev ikke kun ved slagordene. På mange måder er seminariet et helt andet end det, jeg lærte at kende i 1976. Vi er blevet mere herre i eget hus, hvad angår økonomiske dispositioner og studieordning. En stor udfordring.

Til de glade minder hører skolens 75-års dag i 1980, hvor seminariet manifesterede sig som et meget levende og levedygtigt uddannelsessted og med en placering som et ”idé-seminarium”. Jeg har for øvrigt ikke altid været glad for dette udtryk ”idé-seminarium”, idet de fleste seminarier må formodes at have en ”idé” eller holdning bagved. Jeg har hellere villet sige direkte, at Haslev Seminarium har sine rødder fast forankret i den kristne tro og livssyn. Det indbærer et klart nej til den menneskeforagt, som altid ligger bag de totalitære systemer, det

være sig politisk, filosofisk, pædagogisk. I 1988 kom den helt store krise for seminariet. Ministeriet foreslog, at Haslev Seminarium skulle sammenlægges med Vordingborg Statsseminarium, hvilket ville betyde nedlæggelse af H.S. Efteråret var præget af hektisk aktivitet både fra lærere, studerende og bestyrelse. Selv mødte jeg op hos minister og Folketingets undervisningsudvalg, og på målstregen blev vi reddet som et selvstændigt seminarium. Flaget gik til tops, og rektor udskænkede champagne til hele skolen...

De 16 år har også givet "personsager", som altid gør ondt. Jeg hører – måske beklageligvis – ikke til dem, der altid ved på en prik, hvordan posen skal skæres. Jeg vedkender mig "den frugtbare usikkerhed" – et udtryk, Johs. Honoré lancerede, da han tiltrådte som rektor. Men jeg tror at kunne sige, at tingene blev løst med anstændighed.

Fornylig hørte jeg dette citat: *Når forandringens vinde blæser, er der nogle, der planter læhegn og andre, der bygger vindmøller.*

Haslev Seminarium bygger vindmøller. Tænk blot på vort internationale arbejde, hvor man er i front, eller edb-anlægget, som er et enestående hjælpemiddel i undervisningen.

Det blev til 16 virksomme år som formand. Og 16 korte dimissionstaler!

TAK til administration, alle personalegrupper og bestyrelse.

Fred og alt godt!

Aage Dam-Jensen.

Haslev Seminariums bestyrelse og dens arbejdsopgaver

Bestyrelsens opgaver er ifølge vedtægterne klart beskrevet.

Her hedder det bl.a. følgende:

Seminariet ledes af rektor under ansvar over for bestyrelsen.

Bestyrelsen har den overordnede ledelse af seminariet. Bestyrelsen godkender seminariets studieordninger efter forslag fra rektor.

Bestyrelsen varetager seminariets interesser som uddannelsesinstitution og fastlægger linierne for seminariets udadvendte virksomhed og for dets udvikling på længere sigt.

Bestyrelsen ansætter og afskediger seminariets rektor og efter forslag fra rektor seminariets øvrige medarbejdere.

Ovenstående savner intet i klarhed.

Bestyrelsen er selvsupplerende, men efter vedtægterne bredt sammensat med repræsentanter fra såvel Indre Mission, byrådet, elevforeningen, seminariets medarbejdere og de udannede læreres virkeområde.

Formelt foregår samarbejdet på den måde, at bestyrelsens formand har møde med rektor i hver måned, og bestyrelsens forretningsudvalg har møde mindst fire gange årligt – og ellers efter behov.

Bestyrelsen samles mindst én gang om året – og ellers efter behov. *Jens Steffensen.*

Haslev Seminariums bestyrelse

De første 5 er forretningsudvalg.

Forhenv. MF Jens Steffensen
Formand. Indre Mission.

Direktør Ivar Brændgaard
Næstformand.

Redaktør Tage Bechmann

Skoleleder Jens Jacobsen
Haslev Kommune

Lektor Ejvind Nørby
Lærerråd.

Missionssekretær Lorens Hedelund

Overlærer Anna Brochsgaard

Salgskonsulent Birthe Poulsen Jensen
Haslev Kommune

Studieforstander Jørgen Almdal
Indre Mission.

Pens. sem.lektor E. Thanning
Elevforening

Generalsekretær Anders Mielke

Lærer Lise Klemmed Lorentzen

Assistent Agnethe Krogsgaard
TAP.

Lærerstuderende Sanne Heidemann
DSR

Velkomst til 1. årgang – 1993

Det er en ganske særlig glæde for mig at kunne byde jer velkommen til en læreruddannelse på Haslev Seminarium. I begynder sammen med mig, og jeg vil – som da jeg var ganske ung lærer og for første gang skulle have en 1. klasse – følge jer med stor interesse.

I begynder på en uddannelse, som jeg med årene er blevet klar over er en særdeles god uddannelse. Den kan føre til mange forskellige gøremål senere i jeres liv, og den rummer så mange muligheder for både bredde og fordybelse, så en lærereksamen aldrig kan være ens for to mennesker. Den er præget af noget fælles og af noget individuelt. Det fælles skal til for, at du kan fungere som en god lærer sammen med kollegerne i skolen.

Det individuelle er nødvendigt for, at din personlige faglige dygtighed kan modsvare de krav, der må stilles til os som børneopdragere. Haslev Seminarium er gammelt. Fra 1905. Der er traditioner, som I og jeg skal lære at kende, men jeg kan forsikre jer om, at der står lærere og medarbejdere parat til at give jer det bedste grundlag for at blive gode lærere i folkeskolen.

Det har frydet mig, at den debat, som folkeskolens lærere ofte efterlyser fra seminarierne om det målrettede i uddannelsen af lærere, føres intenst blandt lærerne her. Og I vil se samarbejdet konkretiseret i nogle studieforløb, som jeg tror er meget spændende og udbytterige.

Et studium afhænger også af egen indsats. Jeg håber derfor, at du er indstillet på et ihærdigt

arbejde. Det bliver nødvendigt, og det gør det også, hvis du skal være en god lærer i folkeskolen. Alle er ved dette skoleårs start spændt på, hvilke virkninger lærernes nye tjenestetid vil have på folkeskolens dagligdag, og til næste år træder den nye folkeskolelov i kraft. En lov, som folketinget vedtog den 23. juni 1993 (Skt. Hans aften), og som træder i kraft august 1994. Denne lov bygger delvis på det udviklingsarbejde, der blev sat i gang i skolen i slutningen af 80'erne. Den enkelte elev kommer mere i fokus. Der skal sættes på undervisningsdifferentiering og tværfaglig undervisning, hvilket betyder, at den enkelte elev skal møde udfordringer og krav, der giver mulighed for at udnytte sine evner optimalt. Ja, faktisk ganske som I vil møde det i læreruddannelsen. Vi går en krævende tid i møde. Skolen bliver

nødt til at ændre indhold i relation til den virkelighed, som mennesker fremover vil skulle leve med: Arbejde er ikke nødvendigvis lønarbejde i gammeldags forstand.

Den virkelighed kræver meget af de kreative elementer i alle skolefag, og vil naturligvis betyde, at den åndelige dimension fremover får en mere central placering, idet vi skal uddanne hele mennesker.

Derfor vil jeg ønske jer til lykke med at komme på Haslev Seminarium, som tør vedkende sig sine kristne og etiske rødder. Et seminarium kan være et lærested, men det kan også være et væksthus for de dybere lag i menneskets natur. Et sådant "drivehus" er Haslev Seminarium.

Til lykke med dagen. Jeg ønsker jer alle et udfordrende studium i de kommende år.

Finn Erik Larsen.

1968-93: 25 år med video

Haslev Seminariums Videoværksted
– Danmarks ældste – fylder 25 år

Videoværksted/HASLEV, videoværkstedet på Haslev Seminarium, er Danmarks ældste videoværksted og har til efteråret eksisteret i 25 år. Seminariet anskaffede ganske vist det første videoudstyr allerede i 1967, men i efteråret 1968 besluttede man at indrette et specielt værksted til dette, og derfor fejres jubilæet i år.

Dengang, i 67-68, var det store, tunge, åbne spolemaskiner med sort-hvide kameraer, der ikke sådan lod sig transportere rundt som de små camcordere i dag. Derfor blev værkstedet indrettet med et studie og et kontrolrum, hvorfra "produceren" kunne dirigere to kamera-mænd og to fjernbetjente kameraer i studiet. Det, man optog, kunne direkte sendes via kabelnet til samtlige lokaler på seminariet, hvilket på det tidspunkt var meget avanceret. Det var ikke helt så let at få noget på videospolen dengang, da man ikke kunne redigere det, man optog. I 1975 fik værkstedet et af de første U-matic videokassette redigeringsanlæg, der kom til Danmark (nr. 2 anlæg for at være helt præcis). Det øgede mulighederne væsentligt, og anlægget blev i den grad benyttet, at det i 1982 på det nærmeste var slidt op og blev erstattet af et nyt, hurtigere og mere avanceret redigeringsanlæg.

— Videoværkstedet i begyndelsen af 70erne.

Mulighederne blev efterhånden også flere gennem transportable anlæg, farvekameraer og senere en række små video-8 camcordere og mulighed for elektronisk bearbejdning af videobillederne.

Værkstedet fik også mere plads og flere lokaler, bl.a. et kursuslokale med køkken, der muliggjorde, at værkstedet kunne tilbyde og afholde en lang række kurser "ud af huset" bl.a. "Video som våben" for folk, der ville bruge video socialt og politisk i lokalsamfundet, "Video som værktøj" for medarbejdere ved kulturhistoriske museer og "Video som vision" dels for lærere i billedkunst og dels og især som workshops for udøvende billedkunstnere. Desuden "skræddersyede" kurser til ethvert formål, eksempelvis kurser for firmaer, og "Kvindevideo", en række projekter for langtidsledige kvinder, hvor formålet primært er at få disse kvinder til at turde udtrykke sig. Med støtte fra kulturministeriet udgav videoværkstedet i samarbejde med Det danske Videoværksted i Haderslev i årene 1979-84 DANSK VIDEO TIDSSKRIFT (som nyhedsbrevet "monitor" kan siges at være en beskedent fortsættelse af).

Med støtte fra kulturministeriet indsamlede og udgav værkstedet i 1983-84" KATALOG OVER DANSK VIDEOKUNST / CATALOGUE OF DANISH VIDEO ART". Kataloget var et af resultaterne af 1. Danske Symposium om Dansk Videokunst, som værkstedet i samarbejde med Niels Lomholt afholdt i København i november 1982.

Med støtte fra Nordisk Kulturfond udgav værkstedet i 1984 "Video Monitor". Newsletter om nordisk videokunst.

Siden 1982 har værkstedet fortsat engageret

sig meget på det specielle område, der kaldes videokunst – bl.a. med "Månedens video" på biblioteker som et led i det europæiske projekt "les Cent Lieux" (de 100 steder) og idéen om et Museum for Videokunst, og uden for Danmark med visning af dansk videokunst i en lang række lande ved festivaller og andre videooarrangementer. Det sidste gennem det, værkstedet har kaldt VIDEOKUNST DATA BANKEN / THE DANISH VIDEO ART DATA BANK, som informerer om og distribuerer dansk videokunst.

Videoværkstedet er gennem Databanken medstifter af EUROPEAN VIDEO SERVICE.

I bogen "Video i Danmark – en pejling" (Haderslev 1992) peger forfatteren Lars Movin flere gange på værkstedets pionerindsats og betydning for udviklingen i Danmark.

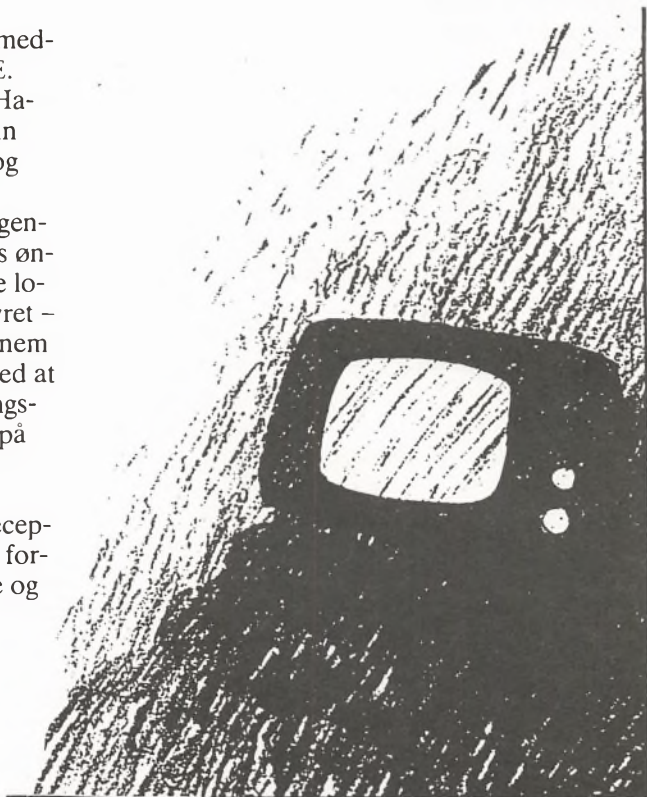
Den daglige leder af videoværkstedet har gennem alle 25 år været Torben Søborg. Hans ønsker for værkstedet fremover er dels bedre lokaleforhold og dels en opdatering af udstyret – ikke mindst i forbindelse med, at man gennem kombination af video og EDB er i gang med at udvikle interaktive multimedieundervisningsprogrammer, hvor man bl.a. lægger video på harddisks og CD-I/CD-ROM plader.

Jubilæet markeres på forskellig vis:

Fredag den 26. november 1993 med en reception for venner og bekendte, kunstnere og forretningsforbindelser, studerende og lærere og alle andre i den tidligere rektorbolig.

Mandag den 22. november-lørdag den 4. december med visning af videokunst og kreativ video fra en lang række lande: Danmark, Norge, Sverige, Finland, Island, Tyskland, England, Skotland, Frankrig, Spanien, Østrig, Ungarn, Rumænien, Polen, Letland, Israel og USA – i alt mere end 250 videoer, der i perioden vises dagligt på Haslev Folkebibliotek og på seminariet.

Torben Søborg.

Årsberetning for undervisningsåret 1992-93

Forord

Undervisningsåret 1992-93 vil i bakspejlet sikkert fremstå som et år med store ændringer, dels på de ydre linier dels på de indre. Beretningen vil afspejle disse forhold, men allerede her i forordet skal det oplyses, at beretningen er skrevet af en anden person end de foregående år, samt at arbejdet har måttet gøres uden synderlig forberedelse og under tidspres. Man må derfor nødvendigvis tilgive fejl og mangler.

Seminariesituationen

Forsommeren 1992 var præget af to nyskabelser: den lokale studieordning skulle færdiggøres og trykkes, og en ny tjenestetidsaftale skulle stå sin prøve. Bestyrelsen har tidligere fået tilsendt studieordningen, og vi kan i dag konstatere, at den fungerer uden de store problemer. Det er kun årgang 92, der følger uddannelsen efter 1991-loven, og selv om studieordningen er et godt fundament, er der naturligvis mange detaljer i uddannelsens hverdag at tage stilling til. Lærerne med tilknytning til årgang 92 har løbende gennem året arbejdet med tingene ud fra to ønsker: for det første at skabe en sammenhæng mellem seminariets fag og praktikken og for det andet at sætte de studerende i situationer, således at de får erfaringer i at studere. Det viser sig, at det ikke er en helt enkel sag at få disse ønsker opfyldt, men vi er

nået et stykke vej og arbejder i skrivende stund på planlægningen af årgang 93 ud fra erfaringerne med årgang 92. Vi ser den lokale studieordning som et stykke værktøj, der løbende kan justeres og forbedres. Det kan i den forbindelse oplyses, at Dansk Magisterforenings Seminarieafdeling har foretaget en analyse og vurdering af seminariernes studieordninger, og at resultatet er ret så kritisk – så kritisk at den er faldet mange seminariefolk for brystet.

En sidste bemærkning i tilknytning til vores egen situation. Efter manges opfattelse er placeringen af de pædagogiske fag i uddannelsen problemfyldt, men det er et forhold, der er påtrykt os udefra af bekendtgørelsen. Det har konkret givet sig det udtryk, at de pædagogiske fag næsten ikke findes på 1. årgang. Det er utilfredsstillende, og der arbejdes for øjeblikket på i nogen grad at råde bod herpå for årgang 93's vedkommende.

Efter indgåelse af den såkaldte tryghedsaftale mellem rektoratet og tillidsrepræsentanten skulle der indgås arbejdsaftaler mellem rektoratet og de enkelte lærere. Disse aftaler er noget nyt og er en konsekvens af det nye arbejdstidssystem. Det viste sig, at forløbet med disse aftaler blev langt mindre tidsrøvende, end man kunne have frygtet, samt at samtalerne fandt sted i en atmosfære af god vilje og forståelse. Vi håber, at næste aftaleindgåelse kan forløbe på samme positive måde.

Personalia

Af afgørende betydning for seminariet blev, at det i løbet af sommeren 1992 lykkedes at få alle brikker på plads, således at Johs. Honoré pr. 1.8.1992 kunne tiltræde sin nye stilling som

lektor ved seminariet med arbejdsområde inden for dansk og kristendomsundervisning samt medhjælper for Helle Faurschou Hviid i det internationale arbejde specielt med henblik på vores nordiske kontakter. Det betød afslutning på Johs. Honorés 15-årige periode som rektor samt endnu en konstituering af Vagn B. Iversen som rektor. Samtidig blev det i løbet af efteråret 1992 afklaret, at rektorstillingen skulle oplås med henblik på besættelse pr. 1.8.1993, og en køreplan blev lagt for dette afgørende og væsentlige arbejde. Der blev skabt en sådan struktur på arbejdet, at såvel lærerne som tap'erne og de studerende kunne gøre deres synspunkter gældende. Lærerne og tap'erne havde mulighed for at se ansøgningerne og til bestyrelsen indgive sine motiverede forslag. På bestyrelsens møde den 26.4.1993 blev den endelige afgørelse truffet, således at det i dag er klart, at rektor ved Haslev Seminarium pr. 1.8.1993 er Finn Erik Larsen, for øjeblikket forvaltningschef i Tølløse. Konstitueringen af Vagn B. Iversen som rektor i hele undervisningsåret 1992-93 betød, at vi som timelærer i samtidsorientering måtte ansætte Claus Ditlev Larsen, Næstved Gymnasium. Derved – samt ved at lektor Svend Arne Jensen har ydet en ekstraordinær stor arbejdsindsats – kunne Vagn B. Iversen helt frigøres for undervisning. Inden for de pædagogiske fag har Jens Arne Jensen i hele undervisningsåret haft orlov og efter forslag fra disse fags lærere, blev Niels-Erik Hybholt ansat som timelærer i faggruppen. Niels-Erik Hybholt er tidligere dimmitteret fra Haslev Seminarium og har senere bestået kandidateksamen fra RUC i fagene biologi og geografi. I håndarbejde, såvel på grunduddannelse, som

i linie, har Jytte Fromberg Henriksen været ansat som timelærer. Jytte Fromberg Henriksen er fagkonsulent i Undervisningsministeriet og ansat i Lejre Kommune.

Efter tidligere indgivet ansøgning, som bestyrelsen har imødkommet, ligger det klart, at Carsten Spannow pr. 31.7.93 forlader seminariet for at blive pensionist. Carsten Spannow, der har været ansat siden 1965 og især har arbejdet med fagene geografi og biologi (i de sidste mange år udelukkende biologi), benytter den fratrædelsesordning, der blev omtalt i sidste årsberetning.

Blandt tap'erne er der sket følgende ændringer: Knud Nyrnberg valgte at gå på pension pr. 30.9.92, og som ny pedelmedhjælper ansatte vi Carsten Hansen pr. 1.10.92. Carsten Hansen er, ligesom Knud Nyrnberg, uddannet som tømrer. Med økonomisk støtte fra kommunen er Kurt Jørgensen blevet ansat pr. 1.2.93 i kombination mellem seminariet og kollegiet. Kurt Jørgensens arbejdsområdet bliver primært parken.

Som rengøringsassistent blev Gitte Hansen ansat pr. 1.6.92.

Som langtidsledige har følgende været ansat ved seminariet i perioden: Anne Lise Jensen, Jan Rønnow, Lise Wittman, Morten Pedersen, Lonnie Sørensen, Hans M. Andersen, Mogens L. Andersen, Vibeke Stech, Kenneth Rasmussen, Thomas Nørskov, Helle Jørgensen.

Bygninger og teknik

Den udvidelse af kontorområdet, der er omtalt i sidste årsberetning, er ført til ende med et godt resultat. Alle, der har deres daglige arbejde i kontorafdelingen, glæder sig over resultatet og de nye faciliteter. I bygning A er arbej-

det gået videre med en gennemgribende renovering af den gamle kantine (A4). Planen er, at A4 fremover skal være et møde- og konferencelokal med et tip-top moderne udstyr på det audiovisuelle og edb-mæssige område.

I løbet af sommeren 1993 vil det tidligere hjemkundskabslokale på 2. sal i bygning B blive ændret, således at det kan tjene som faglokale for det nye fagområde naturfag. Efter denne plan vil bygning B fremover komme til at huse de naturvidenskabelige fag.

Selv om seminariet råder over mange kvadratmeter i gode bygninger, har vi ikke for mange lokaler. Det forøgede optag vil i de kommende år kunne mærkes på lokalesiden, og det er vigtigt, at der på dette område tænkes langsigtet. På den tekniske side bør nævnes, at kablingen af seminariet er tilendebragt, og at vores edb-netværk nu har kørt i ca. 1 år. Den daglige edb-mæssige drift varetages med stor dygtighed af Anders Lund Hansen og Kurt Lüthje, og det er ikke overdivelse at sige, at Haslev Seminarium på dette område i dag er landets mest avancerede seminarium. Edb-netværket har vist sin styrke og pålidelighed.

De ovenfor nævnte ændringer på bygningsområdet og det tekniske område har kun kunnet lade sig gøre i kraft af to forhold. Med megen energi og indsigt har Vagn B. Iversen taget initiativer på begge områder, og ikke mindst vores edb-netværk er hans barn. Det andet forhold er den kendsgerning, at vi har en stab af gode, fagligt kompetente pedeller, der udfører et stort arbejde, godt hjulpet af de langtidsledige, Vagn B. Iversen har skaffet seminariet.

Studerende

Seminariet har de 2 sidste år kunnet glæde sig

over et pænt antal ansøgninger. I år (1993) har 270 søgt seminariet under kvote 2, heraf er 77 1. prioriterer.

Pr. 1.9.1992 var antallet af lærerstuderende 320.

Den flerårsaftale, der er indgået mellem LSB (tidligere FSP), LR og Undervisningsministeriet, og som er omtalt i sidste års årsberetning, skulle sikre antallet af studiepladser til og med finansår 1995. Det bliver spændende at se, om de politiske signaler fra den nye regering betyder, at antallet af studiepladser øges. (Haslev Seminarium har tiltrådt flerårsaftalen 16.3.1992).

Undervisning

Undervisningen på seminariet er naturligvis indirekte berørt i det foregående, men det kan være naturligt at pege på nogle specielle forhold.

Grunduddannelsesfaget håndarbejde vil med dette undervisningsårs udløb ophøre med at eksistere som selvstændigt fag. Fra og med årsgang 92 findes et nyt 1. dels fag: billed- og brugskunst, der i sig rummer elementer fra de to gamle grunduddannelsesfag: formning og håndarbejde. Vi er lokalt i den lykkelige situation, at vi har kvalificeret arbejdskraft til det nye fag, så vi undgår de stridigheder, der kendes fra andre seminarier.

Af nykabelser på undervisningsområdet skal nævnes de såkaldte onsdagstimer (2 lektioner). De er primært tænkt som fællestimer for hele årsgang 92, men er ved et par specielle arrangementer blevet konverteret til fællestimer for hele seminariet. Ordningen med disse onsdagstimer vil blive fortsat, på trods af visse startproblemer.

I det nye undervisningsår vil to nye fagområder se dagens lys, begge på 2. årgang. Det ene er naturfag, det andet er historie/samfundsfag. Begge områder er fællesfag for alle studerende på den nye 1. del, og vi har på seminariet/vil få kvalificeret arbejdskraft inden for de to fagområder.

Supplement

Som supplement til denne årsberetning findes et bidrag fra Helle Faurschou Hviid om vores internationale arbejde samt et bidrag fra Svend Arne Jensen om kursus- og efteruddannelsesvirksomheden.

Til sidst ønsker jeg at gøre opmærksom på et væsentlig bidrag til seminariets daglige styring. Jeg tænker på det omfattende materiale: Operativ målanalyse og strategisk planlægning, udarbejdet marts 1993 af Vagn B. Iversen. Materialet er i sin helhed kendt af forretningsudvalget og kan ses som en statusrapport i relation til den målbeskrivelse for seminariet, der er angivet i vores organisationshåndbog.

Maj 1993.

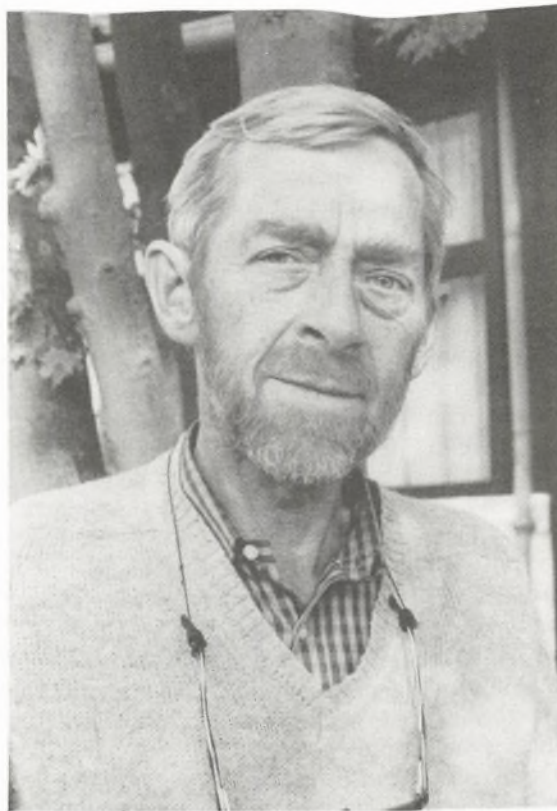
Peter Nørfelt.

September 1993:

90 har søgt optagelse under kvote 1, heraf 31 som 1. pr.

I alt 360 ansøgere, hvoraf 112 er optaget.

Den 1.9.93 var der 377 studerende.

Replik ved en kollega Carsten Spannaws afgang

Hej Torben.

Hej Morten.

Har du også hørt det?

Hvad?

Ja, at nu er de også...

Hvem?

Ja, altså at nu er man også begyndt at lempe vore yngste...

Hvad mener du?

Har du hørt, at en af vore yngste kolleger er "fjernet".

Ja, det minder mig om at dengang – det var i 65 – jeg skulle til ansættelsessamtale, hvem går da ud af rektorboligen da jeg skal ind, andre end kollegaen fra Maglegårdsskolen i Gentofte. Vi havde begge søgt en stilling på seminariet uden at fortælle det til hinanden. Nå, jeg er jo også nyansat, men sad dog og ventede på de to nyankomne folkeskolelærere. Da først vores samarbejde var i gang, så lærte vi ham at kende som en rap, betænksom og med en særlig orden – også i papirerne fra jobbet, ja, men han kunne alligevel opstøve papirer i dyngerne der var uopdrivelige ja, og han kunne også finde et papir der faktisk ikke eksisterede – det var for øvrigt Hesedeaftalen, vores dyrebart fremdiskuterede interkollegiale vedtægter over for ledelse og bestyrelse. Jo, han fandt papirerne, han tænkte på os alle – og jo han var rap.

Rap, ja det er ikke ordet. Bedst som han var her, så var han her ikke, men sad nede i "busken" i Tanzania – ja, det er årsagen til at vi taler swahili hjemme hos os – vi kalder i hvert fald alle insekter og småkryb for du-du'er – og får os en "sundown'er" i den gamle kolonistil. Jo, tak, vi lærte mange stilarter at kende her – mens vi alle blev ældre og ældre – ja, jeg kommer til at tænke på at han i år fyldte rundt, men i hvert fald flokken siger tak til dig, Spannow, fordi du førte den og tænkte på os alle!

Morten Fibiger og Torben Søborg.

Mit andet studieår

Charlotte Jensen, 3. års studerende.

Vi skriver nu august '93, og mit andet år på Haslev Seminarium er afsluttet. – Det år gik, om muligt, endnu hurtigere end det første. Jeg synes, det har været et spændende og lærerigt år, liniefagene startede og de pædagogiske fag blev yderligere uddybet, samtidig blev flere grunduddannelsesfag afsluttet. Ved afslutningen af grunduddannelsesfagene har mine studiekammerater og jeg erfaret, hvor vigtigt det er med et godt studiesamarbejde omkring eksamenslæsning og synopsis-skrivning. Det er gennem gruppearbejdet og -diskussionerne, at man hører de andres mening om det pågældende stof og selv lærer at argumentere for sin egen opfattelse. Det er også her, at man får rykket ved sin egen, måske lidt fastgroede, mening. Ved eksaminationen drog vi stor nytte af disse diskussioner, der jo havde fået os til at tænke mere over tingene. I februar var jeg med linieidrætsholdet på

skitur i Norge. Vi var knapt 20 personer afsted, og ca. halvdelen, jeg selv inklusiv, havde aldrig stået på ski før. – Det var absolut ikke nogen nem opgave at få de to fastspændte brædder på fødderne til at flytte sig. Efter diverse styrt og megen instruktion fik jeg det lært, og det var en skøn fornemmelse, da det endelig lykkedes at køre ned ad den ellers så frygtede bakke. Efterhånden som ugen skred frem blev vi alle bedre og bedre, både på langrendsturene og på bakkerne ude foran hytten. Vi mærkede alle fornemmelsen af at overvinde sig selv og prøve igen og igen indtil det lykkedes. Det var en rigtig god tur, hvor vi dels lærte at stå på ski, dels lærte en masse om og

af hinanden. – Nu forstår jeg, hvorfor det er blevet ”in” at tage de såkaldte ”vanskelige” børn med på sådanne ture.

Jeg tror, at det er sundt at kaste sig ud i ukendte ting, lære det, blive bedre, for til sidst at mærke glæden ved at det lykkes. For eleverne i folkeskolen sker dette allerede fra starten af skoleforløbet, og hvis vi som lærere bliver i stand til, at vores undervisning munder ud i glæde over at lære og beherske det pågældende stof, er vi nået langt. Indlæring skulle jo helst ikke være sur pligt.

Mit 3. år på Haslev Seminarium ser ud til at byde på mange nye og spændende udfordringer, så jeg glæder mig til at gå igang.

Skolegang i Haslev Kommuneskole 1922-1927

Erik Nielsen, dim. 1937, pens. viceinspektør, Skælskør.

I juni 1922 blev jeg 7 år og skulle derfor i Kommuneskolen, som den hed dengang. Først skulle jeg skrives ind. Det foregik på overlærer Pedersens kontor. Skolen bestod dengang af den store bygning fra 1897 og fløjen langs Bregentvedvej fra 1914. Kontoret var ovenpå i forbindelsen mellem de to fløje. På trappen hang et stort billede af Kristian 9 til hest ved Fredensborg slot, men bag ham red der en mand, som så meget finere ud, for han havde rød jakke på.

Overlæreren var en venlig mand. Jeg blev skrevet ind og fik (måske senere) at vide, at jeg skulle i 1. B.

Den første skoledag var jeg ikke stolt af. Vi boede i Jernbanegade, og der var andre børn fra ejendommen, som var med, men da vi blev

stillet op i rækker i gymnastiksalen, og min moder stod helt ovre ved væggen, var jeg trykket ved situationen.

Vi kom over i vort kommende klasselokale. Det var i fløjen mod Bregentvedvej. Vi kom til at sidde ned, og jeg kom til at sidde ved siden af Børge, som jeg kendte. Over tavlen hang der et anskuelsesbillede af en elefant med højt løftet snabel. De mere frimodige snakkede med om det.

Vi små gik i skole om eftermiddagen. I den lange gang stod der reoler med numre. De var til træsko, og jeg gik i træsko, når jeg legede derhjemme, men mine forældre fandt det ikke passende at gå i skole i træsko, og så skulle jeg vaskes, før jeg gik i skole. Det fandt jeg urimeligt, men det kunne der ikke forhandles om. Det første halve år havde vi frk. Anna Larsen. Det var en venlig, gammel dame. Set med barneøjne var alle lærere og lærerinder gamle. Frk. Larsen kunne fortælle historier for os. Det gjorde hun gerne mod slutningen af dagen. Det var som regel om mennesker, som kom ud i noget galt. Tyverier og andre "mørkets gerninger" skete ved midnat. Det så meget slemt ud, men der skete altid noget, så de fristede kom på rette vej til sidst. Så tørrede frk. Larsen øjnene, og vi var alle stille og glade for, at den endte godt. Så kunne vi slutte med at synge "Nu vi skilles for i dag". Selvfølgelig var vi også begyndt dagen med sang og Fadervor. Til gymnastik havde vi lærer Jensen, som til vor store undren pludselig skulle kaldes "lærer Grandal". Det var mest leg, vi havde. Timen begyndte med, at lærer Jensen gik hen til vinduet og trak manchetterne af og stillede dem i vindueskarmen. Der stod de som to hvide rør timen igennem.

Anna Larsen.

Vi havde også andre lærere, men efter et halvt år fik vi lærer Grandal (Jensen) til klasselærer. Han havde ord for at være en streng lærer, der slog. Jeg huske intet til, at han nogen sinde har slået nogen. Han forlangte, at vi skulle være absolut stille i timerne, men det var ikke noget problem, for det blev hurtigt en selvfølge. Nå vi var alene i klassen, skulle en elev stå ved tavlen og sætte en streg for hver, der havde snakket. Så måtte vedkommende finde sig i tilrettevisning, når læreren kom, men en dag blev der protesteret, for Rosa, der havde sat streger, havde selv snakket. Det fik lærer Grandal at vide, og så blev der slået en mægtig stor streg for Rosa på tavlen. Vi sad stille og

var klare over, at det gik retfærdigt til i skolen. Vi fik en god danskundervisning. Nogle af os havde lært bogstaverne, før vi kom i skole, for ordentlige forældre sørgede for det.

Skolebøgerne betalte vi selv, men man kunne få gratis bøger, hvis man bad om det. Det gjorde de færreste.

I lang tid foregik skrivning på tavler. Vi medbragte selv grifler og en blikdåse med en fugtig svamp. Dåsen rustede og virkede snart utiltalende.

Senere gik vi over til at skrive med blyant i hæfter. Vi betalte selv ligesom for bøgerne. Det gjaldt også, da vi senere lærte at skrive

K. J. Grandal.

med blæk. Vi købte penneskaft og elastikpene. Der blev gjort store anstrengelser for, at vi skulle holde rigtigt på penneskaftet. Blækhuse-
ne stod i huller foroven i bordet. Der var tit en masse snavs i blækhuse.

Jeg husker ikke, hvem vi havde i regning i de første år. Vi brugte "pinderegning". Frk. Andreasen havde et regnesystem, som man brugte. Der var bundter af pinde, gule og røde, tiere og enere. De var bundtet, 10 i hvert bundt. Jeg tror, at undervisningen i mange henseender stod højt. Det har vel noget at gøre med skolens brug som øvelsesskole for seminariet, men lærerne var samvittighedsfulde. Dengang talte man om et "kald" til at være lærer. Mange af lærerne følte sig knyttet til Indre Mission og følte, at det forpligtede.

Jeg husker en afstraffelse fra den første skoletid. Jeg mener, at det var lærer Hansen, som fortalte om Vestindien. Øerne var solgt få år forud. Af en eller anden grund blev en dreng sat uden for døren, men lidet efter kunne vi se ham ude på pladsen. Synderen blev kaldt ind og blev anbragt på lærerens knæ, og så fik han nogle slag med flad hånd bagi. Der var stadig retfærdighed til i verden.

Vi havde mad med i skole. De fineste madkasser var røde. På låget stod "Velbekomme". Vi spiste op. Man smed ikke mad væk.

Skolen havde skolelæge. Da vi begyndte, blev vi undersøgt af doktor Remvig, og en gang imellem kom han ind i klassen og spurgte lærer Grandal, om nogen af os fejlede noget. Det gjorde vi som regel ikke, dog blev det engang nævnt, at Frode hørte dårligt. Så blev Frode anbragt bagest i klassen og skulle gentage de tal, lægen nævnte. Om der skete mere, kender jeg ikke noget til.

Som afveksling i det daglige kunne vi få lov til at "lege med ler". Et par drenge blev sendt hen til lervarefabrikken, som lå lidt længere ude på Bregentvedvej. De havde leret med i et par høje gulvspande. Det blev fordelt mellem os. Bordene blev dækket til, og vi kunne more os. Til jul fik vi lov til at pynte klassen. Vi stillede i god tid og pyntede med julepynt. Læreren læste historier. Vi sang julesalmer. Der vanke-
de chokolade og der var lysbilleder i en klasse. Et år var det fra Viborg domkirke. I gymnastiksalen var der juletræ. Overlæreren og skolekommissionens formand, pastor Bang, talte. Det var en stor dag.

Nogle dage i forvejen blev der banket på døren til klassen, og nogle børn blev kaldt ud. Vi så dem ikke mere den dag. De fik et par strømper eller andet nyttigt. Der var nød i mange hjem. Det tænkte vi børn ikke på. Sådan var det bare, men et udvalg samlede penge ind i byen, og de blev brugt til disse gaver. Mange børn var forsømte. Hos nogle drev snottet altid i en ubrudt strøm. Når de af lærerne fik besked om at pudse næse, viste det sig gerne, at de ikke havde noget lomme-
tørklæde. Så blev de sendt ud for at finde et stykke papir i affaldsspanden og bruge det.

Jens lugtede altid så mærkeligt. Han boede i et hus ude bag skoven. Det skete, at vi legede sammen i skoven, og jeg fandt ud af, at hele huset lugtede på samme måde.

Harald holdt ged. Den stod tøjret i Allegade, hvor der kun var få huse dengang, og der var græs ved kanterne. Når nogen ville drille Harald, som var en yderst fredsommelig dreng, truede de med at malke hans ged. Det var et særsyn, at en dreng i byen holdt ged.

En anden dreng i en større klasse fik af sin mo-

Lærerkollegiet 1922

Forreste række fra venstre: Karen Andreassen, Maren Petersen g. Rechnagel, Marie Kruse, Chr. Hansen, E. Kymer, Vilh. Thure. Bagerste række: Henry Andreasen, K. J. Grandal, Vilh. Pedersen, Gerda Claessen, K. B. Nielsen, Anna Larsen, H. O. Nielsen.

der en flaske mælk med til sin skolemad. Sådan noget "kunne man ikke"... og drengen blev drillet.

På hjørnet af Allegade lå over for gadekæret en faldefærdig, stråtekt bygning, hvor det vrimlede med rotter. Når vi gik den vej, stod vi gerne og så rotterne løbe gennem hullerne i stråtaget. Der boede mennesker dér. En af dem var en gammel kone, som vi kunne se gå ud på en lille bro bagest i gadekæret for at

drukne rotter, som var gået i fælden. Når de var døde, åbnede hun fælden og lod de døde rotter falde ned i gadekæret.

Bag skolen lå "barakken", kommunens husvildebolig. Jeg gik i klasse med børn, som boede der. I skolen mærkede vi ikke noget til, at de kom derfra. Forældre kom i økonomiske vanskeligheder og havnede i "barakken", tit kun for en tid, og børnene var til fødselsdage som vi andre.

Skoleskovturen var en stor begivenhed. De 4 første klasser gik til Bregentved. Vi havde fået besked i forvejen og stillede med madpakke og sodavand (helst rød) og eventuelt et dannebrogflag. Så spadserede vi til Bregentved. Det var en lang tur, især for dem, der boede på "den anden side af banen".

Ingen beklagede sig, og når vi kom ud af Ejlemadeskoven og så solen skinne i guldkuglerne på spiret, blev der råbt hurra, og nogle spurgte: "Bor kongen der?" Det forstod jeg ikke, de måtte da vide, at det var greven, der boede der.

Efter nogle timers leg ved Traktørstedet skulle vi hjem igen. Så stillede byens bilejere og kørte os hjem. Turen sluttede på Stationspladsen.

Jernbanegade havde ikke så megen trafik. Folk var ved de åbne vinduer og vinkede. Vi råbte hurra hele vejen gennem gaden. Turen var billig for skatteyderne, men vi var alle tilfredse med det arrangement.

Det skal også nævnes, at vi af og til kom i skoven i timerne.

Historierne, vi hørte de første år, var de gamle gudesagn. Det var grundtvigsk skolegang.

Belysningen på skolen var den første tid ved gas. Det var næsten højtideligt, når læreren måtte gå rundt på bordene og få vågeblussene til at blive til rigtigt lys.

I 4. klasse blev jeg sammen med nogle få andre flyttet fra en B-klasse til en A-klasse. Nogle andre gik modsat vej. Det hed sig jo, at vi skulle deles efter evner, og man fandt ud af, at jeg var en af dem, der skulle flyttes.

Den nye klasselærer var K. B. Nielsen, af nogle kaldt "Løjtnant Nielsen", for han havde været løjtnant.

Der var en stor forskel på de to lærere. I den

K. B. Nielsen.

nye klasse kunne vi godt tillade os at veksle et par ord med sidemanden i timerne.

K. B. Nielsen var bibliotekar ved siden af sit skolearbejde. Han var en høflig mand. Det var de andre lærere også, men vi bemærkede, at når han cyklede til skole om morgenen, tog han hatten af ustandselig og hilste, også til os børn. Vi havde selvfølgelig lært at hilse, både hjemmefra og ved træning i gymnastiksalen, hvor vi gik forbi læreren og hilste. Efterhånden fik vi flere lærere og flere fag, og vi flyttede over til de stores gård, pladsen over mod sygehuset.

Her skulle de nyankomne "døbes" og i gabe-stokken. Vi havde hørt om det, men det gik fredsommeligt til. Vi fik lov til at spise vor mad i fred, så fik vi dypet hovedet i springvandet og blev så ført over til et træ med to-delt stamme og fik hovedet ned der et øjeblik. Der var ikke tale om grovhed af nogen art.

1926 blev den nye skole taget i brug. Det var en stor begivenhed. Nu var der to gymnastiksale og særlige lokaler til naturhistorie, husgerning og sløjd.

Naturhistorie foregik oppe under taget. Ved siden af var der en stor samling af udstoppede fugle m.m.

Vi fik sløjd for drengenes vedkommende og husgerning for pigernes.

I kælderens var der bad. Det var et stort lavt bassin, hvor hele flokken stod samtidig, medens det regnede ned over os fra rørene ovenover.

Nu var det slut med at styrte i vild fart, somme tider 2 eller 3 på samme cykel ned til badeanstalten på Sofiendalvej. Her stod vi i tæt klynge på trappen for at komme ind så tidligt som muligt.

Der var kommet nye tider med den nye skole. Den havde været dyr, og den skulle behandles ordentligt, så vi havde skiftesko med i skole, og hvert frikvarter begyndte med, at vi måtte ud i gangen og tage skoene eller støvlerne på der, hvor vi havde sat dem ved timens begyndelse.

I den nye skole var der toiletter med træk-og-slip. I forrummet hang der en rulle toiletpapir, og vi fik at vide, at her kunne vi tage et enkelt stykke, "ikke alenlange stykker".

Før den tid havde vi træskure med spande, som blev hentet af natrenovationen. Sådan havde de fleste af os det hjemme.

Ikke længe efter, at skolen var taget i brug, var der bispevisitats. Vi var vant til, at pastor Bang kom på skolen i egenskab af skolekommissionsformand. Biskoppen var inde at høre på undervisningen. Han lignede et ganske almindeligt menneske.

Dansktimerne var traditionelle det meste af skoletiden. Vi havde et stykke at læse på hjemme. Det blev vi hørt i i skolen. Det startede gerne med koralæsning, og så kom hver enkelt til at læse bagefter. Jeg tror, at vi alle kom til at læse hver eneste time, der var afsat til mundtlig dansk. Det var en selvfølge, at vanskelige ord blev forklaret.

Skriftlig dansk var mest diktat og genfortælling. Svære ord blev delt i stavelser og blev derefter stavet. De friere øvelser kom først senere.

Både i dansk og religion havde vi vers for at lære udenad hjemme. Versene til dansktimerne stod i små hæfter, som var trykt for Haslev skole. For mig var det en svær opgave, for jeg havde svært ved at lære vers udenad, selv om jeg havde hæftet med i seng om aftenen, og jeg har heller ikke siden haft nogen særlig glæde af "Vor gamle Karo holdt en støj" eller "Mågen skreg over havets spejl".

Eksamen var festdage, i alt fald for os, der havde let ved at følge med. Vi fik karakterer. Forskellige af byens borgere var censorer. Det skete, at min fader var med, og det syntes jeg ikke om. Fader nægtede altid at give sine egne børn karakterer, så gav læreren os vore.

Overlærer Pedersen var en fin pædagog. Der var sjældent disciplinære problemer på skolen. Kom der noget, og vedkommende blev sendt op til overlæreren, så hørte vi ikke mere. Han talte med synderen, og så blev synderen artig igen.

Skolen havde tit seminarister til praktik. Overlæreren var praktikleder. Det var tit sjovt at have seminarister, især når de talte jysk. Enkelte sagde "A". Det var meget underholdende. Til praktikeksamen kom vi ned på seminari-

et. Eksamen foregik i den gamle festsal på seminariet. Der var altid 2 hold elever, et hold af de yngre, og et af de ældre. Medens den vordende lærer var ved det ene hold, ventede det andet. Hvor var ventetiden dog lang, når man ikke kunne lave andet end kigge sig om og kigge ud ad vinduet!

Når det var slut, blev vi inviteret ned på Blochs konditori i Vestergade, og så vankede der flødeskumskager som tak for vor indsats. Skolens funktion som øvelsesskole var nok en fordel. Vi fik prøvet nye ting. Et af dem var, at vi i stedet for en almindelig blyant skulle have et trekantet korkstykke med en lang stift i. Det skulle være bedre at holde på. Det forsøg standsede ret snart.

Der var ikke officielt noget, der hed småsløjd, men vi havde somme tider noget med at lave forskellige ting af papir. Det var vist efter instruktionskursus for lærerne.

De to sidste år, jeg var på skolen, havde vi lang udflugt. I 5. klasse var vi med toget til København og var selvfølgelig i Zoologisk Have m.m. Vi sluttede i Søndermarken og sang "Dejlig er jorden".

I 6. klasse var vi med toget via Næstved og Dalmose til Skælskør. Det var en lang tur, og vi gik meget langt og kom til en trand, hvor vi til vor store skuffelse ikke fik lov til at bade, vi måtte kun soppe.

Når der blev ansat nye lærere på skolen, havde de lokale aviser meddelelse om det, så man vidste, hvor de kom fra og altså kendte noget til dem, før man så dem.

En af de nye hed Jensen, men da der var en af den slags i forvejen, blev han kaldt lærer Rungsted. Han havde engelsk med os og indførte nye metoder og blev meget afholdt. Han

kom senere til Ringsted og blev inspektør der. Hans forgænger som engelsklærer var en fru Pinholdt. Hun havde os i 5. kl. Det var frivilligt og efter skoletid, og jeg havde ikke lyst til at være med, men overlæreren kendte os alle og også vore forældre, så der gik ikke mange dage, før han havde snakket med min fader, og så var jeg med til engelsk "frivilligt". Det fik jeg ikke meget ud af. Vi stod op og blev hørt i gloser. Pauserne var pinlige, når vi ikke kunne huske gloserne. Der var mere liv over timerne, da vi fik lærer Rungsted.

Skolegangen i 6. klasse var kun på 3 måneder. Kommuneskolen havde ingen mellemklasse, så vi, der skulle videre, måtte i gymnasiets mellemklasse. Vi var til optagelsesprøve der, men gymnasiet havde sommerskoleår, så fra 1. april til sommerferien gik vi, der blev optaget, i en klasse for os selv. I den klasse fik vi alle bøger udleveret på skolen. Det var for meget at købe for den korte tid.

Ved optagelsesprøven på gymnasiet kunne vi fra kommuneskolen se, hvordan "fine" folks børn fra gymnasiets underskole skulle imponere os ved at sparke til pudsen på væggen, så pudsen styrtede ned. Det forundrede os. Sådant noget havde vi ikke set før. Det var sket en gang, at nogle drenge havde hugget kridt på skolen og havde skrevet på døre i byen, men det blev meldt på skolen, og så blev de skyldige forsynet med hver en spand vand og en gulvklud. Så måtte de gå rundt i byen og gøre rent efter sig. Skolen tog sig også af vores opdragelse.

I det hele synes jeg, at det var en god skole, men må vedgå at min opfattelse uundgåeligt er præget af, at jeg havde let ved at følge med i undervisningen.

Idræt og uddannelse – en livslang proces

Steen Bjørn Petersen, landssekretær i DGI. Fra 1971-85 seminarieadjunkt i idræt på Haslev Seminarium.

Undervisningsministeriets rapport om kvalitet i uddannelse og undervisning i faget idræt i det danske uddannelsessystem, ligger på bordet foran netop nu. Rapporten skal jeg give en anmeldelse af i DGI's ugeblad *Dansk Ungdom & Idræt* i denne uge.

Tankerne flyver lidt omkring i den anledning. Uddannelsen af folkeskolelærere på Haslev Seminarium i perioden 1971-1985 vækker gode minder frem i hukommelsen. Tiden er faktisk fløjet utroligt hurtigt og det synes ikke særlig længe siden, at Bente Antonsen og jeg havde et inspirerende og givende fagligt og menneskeligt makkerskab i mange undervisningstimer.

Men tankerne går nu også til formanden for det udvalg, der har lavet den rapport, som nu skal anmeldes – nemlig forstander Søren Møller, forstander på Gerlev Idrætshøjskole. For nogle få måneder siden arbejdede vi sammen som landskonsulenter i det nu nedlagte DDGU. Et samarbejde som var særdeles spændende på grund af Søren's entusiasme, store viden inden for den folkelige oplysning og endeligt Søren's dejlige menneskelige varme.

Medmenneskelige relationer har i øvrigt præget og påvirket min hverdag meget – på godt og skidt – siden jeg i 1985 søgte nye arbejdsmæssige græsange.

Først 4 år som forstander på Ålborg Sports højskole. Arbejdsbetingelserne viste sig desværre at være negative, da ansættelsen viste sig at være i klar modstrid med lærerkollegiets ønsker. Konfrontationerne og meningsforskellene kunne ikke holde i længden og samarbejdet ophørte i erkendelse heraf.

Så et år som underviser på Odense Universitet og så atter ind i højskoleverdenen. Denne gang som forstander på Oure Idrætshøjskole. Arbejdet sluttede brat efter et års forløb med en firing på gråt papir. Stridsspørgsmålet var, at ejeren af bygningerne samtidig var enebestemende bestyrelsesmedlem der ikke ville acceptere demokratiske tankegange omkring ledelsen af højskolen. Konsekvensen af firingen blev, at hele lærerpersonalet i solidaritet op-sagde deres stillinger.

Arbejdet med mennesker og uddannelse af mennesker har dog – på trods af højskoleverdens konsekvente liberalistiske skygesider – ikke afskrækket mig fra at arbejde videre i folkeoplysningens tegn.

Mit nuværende arbejde som landskonsulent i DGI (sammenslutning af de folkelige idrætsorganisationer DDSG&I og DDGU og nu landets største idrætsorganisation) er utroligt mangfoldigt og meget spændende.

Som landskonsulent i DGI har man til opgave selvstændigt at arbejde med: at udvikle og formidle viden, initiativer, ideer og nytænkning, at udbrede og fremme diskussioner om holdninger og værdier i forhold til det folkelige arbejde i DGI og folkeoplysningen i særdeleshed.

Arbejdsbetingelserne som landskonsulent i DGI er præget af en markant frihedsgrad og dermed også et selvstændigt ansvar overfor arbejdsgiverne og ikke mindst én selv. En tillid som er meget givende for et spændende og inspirerende miljø.

Som nævnt er arbejdsområderne og opgaverne meget forskelligartede. De spænder fra f.eks. den kommunikationsopgave, det er at få de politiske visioner kanaliseret ud i systemet og omsat til praktisk handling, som kan anvendes og forstås overalt i organisationens bagland – til uddannelsesmæssige visioner og også deres omsætning til praktisk handling i form af uddannelsesmateriale og uddannelsesstruktur.

Etablering af en Natur- og Friluftslederuddannelse er et godt eksempel på dette. DGI betragter sig selv som en kulturel organisation. En organisation der arbejder med kulturelle værdier, og hvor et af midlerne er idræt, et andet er foredrag, teater og sangaktiviteter, et tredje er friluftsliv og naturbevarelse.

Konsekvensen af at ville arbejde med naturoplevelser, naturglæde, naturkendskab osv. har for DGI været, at man har oprettet samt driver

egen friluftsgård, Karpenhøj på Mols, har ansat friluftvejleder og udarbejder pjecer og materialer om færden og aktivitet i naturen. Sidste nye tiltag i denne sammenhæng er, at vi nu har etableret ovennævnte Natur- og Friluftslederuddannelse. En uddannelse der har til formål at uddanne grupper af mennesker, der vil sikre at natur og friluftaktivitet kommer til at foregå på naturens præmisser, at tilskynde til at friluftsliv bliver en naturlig del af lokalforeningers arbejde i fremtiden.

Uddannelsen strækker sig over 2 år og består af i alt 60 hele kursusdage samt mellemliggende praktik med naturformidling.

Eksempler på kursusmoduler er: Ridning og landskabsforståelse – Planlægning af cykel- og vandreture – Bygning af 3-personers kajakker og naturmaterialer – Kano- og kajaksejls samt dyrelivet i de ferske vande – Tursejls på Havet – Håndværksaktiviteter – Ridning og landbrug – Sne, is og vinteraktivitet – Naturværksted – Joller og fuglelivet ved havet – m.m.

Interessen for uddannelsen har været overvældende på grund af sin egenart her i landet og de lærermæssige og økonomiske ressourcer DGI har lagt i projektet. Især har mange folkeskole-, efterskole- og højskolelærere været særdeles interesseret, idet den etablerede uddannelsesverden ikke har haft samme tilbud, på trods af den store interesse der er for natur- og friluftsliv i dagens Danmark. Interessen og behovet for et uddannelsesstilbud af denne type har desværre betydet at vi måtte skuffe 9 ud af hver 10, der havde søgt om optagelse. På anden vis har vi også i idrætsorganisationen DGI kunnet mærke de markante ønsker og behov for efter- og videreuddannelse af fol-

keskolelærere, der har været fremført gennem de senere år.

Efter konferencen "Kroppen i Skolen" arrangeret af Evalueringsgruppen vedr. sundhed, kost og idært under folkeskolens Udviklingsråd, Dansk Idrætslærerforening, Danmarks Lærerforening, Idrætsorganisationer og med deltagelse af Skolelægeforeningen og Københavns og Odense Universitet, var man enige i mange ting på kryds og tværs af særinteresser og kunne blive enige om mange fælles konklusioner.

En af disse fælles konklusioner var: at der skulle være øgede muligheder for efter- og videreuddannelse, idet disse tilbud i årenes løb er forsvundet mere og mere og efterhånden ikke findes i nævneværdig omfang.

I det daværende DDGU nu DGI diskuterede vi konferencens mange konklusioner med henblik på, hvad vi fra en idrætsorganisation kunne bidrage med af hjælp til. Vi havde tidligere bl.a. markeret nogle synspunkter om fremtidens skole i materialet "Skolen for livet – også fritidslivet" og det var oplagt, at DGI måtte tage initiativer og ansvar i forlængelse af disse markeringer.

Vi blev blandt andet enige om et pilotprojekt vedr. inspirationskurser for idrætslærere i lokalmiljøet – ikke specifikke idrætskurser, men med indgangsvinkler som var brede og i overensstemmelse med folkeskolens formål.

Resultatet blev, at jeg kontaktede skoledirektøren i 15 større byer og tilbød lokale inspirationskurser med bud på, hvordan man kan bevare og stimulere børn og unges bevægelsesglæde i folkeskolen. Begreberne der skulle arbejdes med var – Samarbejde, Ansvar, Kommunikation, Tolerance, Initiativ og Rytmer.

Vi var spændte på, om man ville tage imod et sådant eksternt og gratis tilbud fra en idrætsorganisation. Spændt på hvordan forvaltningerne ville modtage tilbudet, spændt på hvordan de faglige organisationer ville reagere. Projektet blev meget vel modtaget. 14 skoledirektører meldte positivt tilbage og vi havde den glæde at ca. 600 lærere deltog i kurserne i foråret 1993. De faglige organisationer brokkede sig lidt, men mest over ikke at være medinddraget.

Dette pilotprojekt, som vi gerne ville arbejde videre med, har nu medført, at vi i samarbejde med Dansk Idrætslærerforening, DHL i København, Odense Universitet er gået igang med et samarbejde om, hvordan vi i fællesskab kan komme en efter- og videreuddannelsestrængt lærergruppe til hjælp. Dette arbejde forventer vi os meget af i fremtiden. Man må så håbe, at lærernes registrering af U-, F- og Ø-tid ikke har dræbt alle muligheder for ny inspiration.

Steen Bjørn.

Om "Drivehuset"

I august 1992 besluttede lærerne på HS at prøve at samle en række af de tanker om udviklingsarbejder med læreruddannelsen og efteruddannelsen, der rører sig på Haslev Seminarium. Ideen bag denne skriftserie er at skabe et forum for publicering af disse tanker. Bidragerne er først og fremmest lærere, der arbejder på HS, men skriftserien retter sig ikke blot til den inderkreds, der har sin daglige gang her. Den skulle gerne kunne virke inspirerende på andre, der arbejder med læreruddannelsen, på studerende, på lærere i vort lokale område og på alle, der interesserer sig for uddannelsen af lærere.

Det var naturligt for den redaktionsgruppe, der blev nedsat i august, at bidragene i dette første nummer på en eller anden måde skulle belyse overvejelser fra forskellige fag i forbindelse med øget ansvar lagt ud til lokale initiativer.

Titlen "Drivehuset" tager redaktionsgruppen ansvaret for. Den flertydighed, der ligger i ordet, rummer den udfordring, vi mener altid må ligge i læreruddannelsen: modsætningen mellem og foreningen af tradition og nytænkning og af folkeskolefaglig og pædagogisk indsigt. Mange former for "driven" er vel en forudsætning for, at en mangfoldighed af vækster kan spire – og en mangfoldighed af vækster er med til at sikre, at såvel nye som gamle arter får mulighed for at vise deres livsduelighed også uden for væksthuset.

Bidragene i nummeret er i sig selv et udtryk for mylderet af tanker om, forhåbninger til og både frem- og tilbageskuende overvejelser over den studieart, vi fra lærerside gik sam-

men om, da en ny årgang startede efter ny studieordning i august 1992.

Forhåbentlig kan artiklerne bidrage til den fortsatte diskussion om en levende læreruddannelse, de selv er en del af.

Redaktionsgruppe

Morten Fibiger, Lone Raadam, Torben Søborg.

Se, fra dine drivehuse
i det fri, hvor storme suse,
poder plantes ud!

Grundtvig:

Giv mig, Gud, en salmetunge,
vers 7, 1. del.

Jubilæer

40 og 25 år

Ovennævnte jubilæumshold mødtes som skik er ved seminariets hovedindgang. Man havde som tidligere år regnet med at kunne få servering i kantinen, men der var ingen betjening i år. Heldigvis var meddelelsen sivet ud forinden og ændringen blev klaret på meget tilfredsstillende vis. Årgang 53 og 68a nød medbragt kaffe og brød i et lokale på sem. 68b frokost og kaffe hos en deltager i byen.

Der var god deltagelse fra alle hold. Den 30. juli 25 fra årg. 53 og den 21. august 25 fra hvert af holdene 68a og 68b, naturligvis incl. enkelte ægtefæller.

Forløbet af dagen for de forskellige hold var nogenlunde den traditionelle: gensynsglæde, du ligner dig selv, nå, ser du nu sådan ud, snak om fortid og nutid osv.

Hebjørn og Thanning var gæster ved 40 års jubilæet og måtte fortælle om seminariets virke de senere år og i dag.

68a sluttede dagen med festmiddag på Villa Gallina, 53 hos Birgit Rosenberg i Ll. Skensved, 68b hos Annette W. Jørgensen i Haslev. Hvor man var i privat hjem, blev det sent, inden de sidste brød op. Flere af 25 års jub. havde ikke set hinanden i 25 år, og så længe skulle det ikke vare, før man mødtes igen.

25 års jubilæum

Seminarielektor Jan Faurschou Hviid (59 år) kunne den 1. august 1993 fejre 25-års jubilæum på Haslev Seminarium.

Jan Faurschou Hviid har først taget lærereksamen fra Blaagaard Deminarium. Det var i 1956. I 1968 afsluttede han så eksamen i engelsk og fransk fra Københavns Universitet og fik ansættelse fra 1. august på Haslev Seminarium.

Han har sammen med sin hustru, Helle Faurschou Hviid, der også er ansat på seminariet, oversat en lang række sprogvidenskabelige arbejder samt folkløse.

Seminariet markerer jubilæet ved en sammenkomst den 8. november 1993, hvor rektor Finn Erik Larsen vil overrække ham et årskrus med inskription.

Nyt fra seminariet og årgangene

Fhv. rektor *Johs. Honoré*, 60 år d. 14.7.93.

Anders Bjørnvad (-50) har i det nu afsluttede værk om Den Danske Kirke under besættelsen skrevet bogen "På vej mod hjemstavnsret" (Den Katolske Kirke i Danmark under den tyske besættelse 1940-45). 190 sider. Odense Universitetsforlag 1993.

Kristian Mørch, dim. 55, derefter teologiske studier Kbh. Un., præst på Grønland, senere vicebiskop og fra 1.11.93 biskop, da Grønland blev selvstændigt bispedømme.

Det årlige veteran volleystævne på seminariet bliver fredag d. 4. marts 94.

Adjunkt *Anni Andersen*, 50 år, d. 11.9.93.
Adjunkt *Gitte Westi Kragh*, 50 år d. 20.7.93.

50 år

Årgang 43 markerede 50 års jubilæet på følgende vis: 12 jubilarer + 3 ægtefæller mødtes ved seminariets hovedindgang. Her tog Hebjørn imod. Thanning var i baglandet iværksætter af en behagelig overraskelse for selskabet. Efter en frokost i hyggelige omgivelser forløb eftermiddagen med besøg på seminari-

et, hvor Thanning redegjorde for seminariets situation i dag, og der blev aflagt visiter på Rysagervej og Troelstrupvej. Endelig samledes man om aftenen om et festligt pyntet bord på Villa Gallina. Fra køkkenet blev der båret velsmagende retter frem. Og flere deltagere fremførte velvalgte ord om fortid og nutid, festtale ved Hebjørn, festsang ved Betty, lejlighedstaler ved Knud og Eva. Under hele sammenkomsten havde vi stor glæde af samværet med vore to vitale lærere fra 38-43. Deres deltagelse betød forgyldning af erindringsbilledet af dagen.

Haslev Seminariums Elevforening Indvarsling af ordinær generalforsamling 1994

Der indvarsles hermed om afholdelse af ordinær generalforsamling i elevforeningen fredag den 4. marts 1994 kl. 16.00 på seminariets lærerværelse.

Dagsorden i henhold til foreningens love. Efter tur er E. Thanning og Kr. Hoppe på valg. Frank Johansen udtræder af bestyrelsen af arbejdsmæssige grunde.

I denne sammenhæng ser bestyrelsen gerne, at medlemmerne indsender kandidatforslag, ligesom andre forslag til behandling i bestyrelsen selvfølgelig er velkomne.

Bestyrelsen håber, at det ved denne lejlighed bliver muligt at præsentere de fremmødte medlemmer for rektor Finn Erik Larsen.

Frank Johansen, formand.

Mindeord

Inger Thomsen f. Nielsen (-22)

Inger Thomsen døde aug. 93, 92 år gl. Hun blev i 24 gift med sin klassekammerat fra seminariet Hans T. De virkede et par steder, før de i 29 fik ansættelse ved Hornslet Realsk. I 51 blev ægtefællen byens skoleinspektør, men døde allerede i 52. Hustruen fortsatte som overlærer til sin pens. Hun har i Hornslet været medlem af sogneråd og bestyrelsesmedl. i Dansk Kvindesamfund.

Marie Olsen f. Petersen (-25)

Marie Olsen døde 19.3.93, 91 år gl. Hun var fra Mårum i Nordsjælland og var lærer ved Hillerød skolevæsen til pens.alderen. Hun havde videreuddannelse i flere fag. Hun var aktiv i menighedsarbejdet ved Præstevangs Kirke.

Else Bahn Pedersen (-27)

Else Bahn døde 20.3.93, 88 år gl. 1929 blev hun ansat ved Kr. Hyllinge skole, hvor hun var lærer alle årene indtil pens.alderen. Hun var en dygtig og afholdt lærer med stor omsorg for sine elever. Hun var organist ved kirken og deltog aktivt i menighedsarbejdet. Som pensionist flyttede hun til sin fødeby Tølløse.

Alma Mogensen (-29)

Alma døde 7.3.93, 86 år gl. Hun var lærer ved Allingåbro Realskole, før hun i 33 fik ansættelse i sin fødeby Marstal, hvor hun udførte et betydningsfuldt arbejde i skole og i det kirkelige liv. Som pensionist udførte hun et enestående arbejde ved registrering (slægtsforhold) af samtlige 4000 gravsteder på Marstal kirkegård. Søstrene Anna Marie og Nelly dim. H.S. henhv. 16 og 35.

Edmund W. Bruun (-31)

Bruun døde 25.10.92, 82 år gl. Han begyndte som lærer i Roskilde, var derefter lærer på Tunø, til han i 39 kom til Nordborg, Als, hvor han virkede til sin pens. Han deltog aktivt i kirkeligt arbejde, var en årrække fmd. f. menighedsråd. Han var meget engageret i egnens sang- og musikliv.

Egil Agerlin Hansen (-32)

Egil døde 5.8.93, 81 år gl. Han var lærer i Vemmelev og i Ørslev pr. Ringsted før han i 45 kom til Haslev skolevæsen. Allerede i seminarietiden var han kendt som en dygtig orgelspiller, og han videreudviklede sit spil, indtil en gigtskygdom for en del år siden satte grænse for denne aktivitet. I sit hjem havde han en stor og enestående bogsamling inden for skønlitteratur og musik, f.eks. med førsteudg. af flere forfatters værker. Sønnerne Ebbe og Esben dim. H.S. henhv. 68 og 77.

Harry Mielche (-32)

Mielche døde juli 93, 83 år gl. Han var lærer ved Kolding Realskole før han i 57 fik stilling ved ungdomsforsorgen og var fra 59 i 20 år forst. på "Billehave" ved Strib. Her fik han ved brug af sine egne utraditionelle metoder reddet flere unge ud af deres kriminalitet, end man normalt kunne regne med. Han var i de år en efterspurgt foredragsholder i foreninger og radio. Ved seminariets elevstævne 1973 holdt han om eftm. den store forsamling i ånde 2 timer, og om aftenen høstede han stort bifald med sine humoristiske hurtigtegninger (Foredragsreferat og tegninger i årssk. 1973). Han var en enestående tegner, havde altid tegnemateriale ved hånden, også i undervisningstimerne på seminariet. En udtalelse eller en situation var han i stand til omgående at nedfælde på papiret med et stænk af fornøjelig humor.

Chr. Kragh (-33)

Kragh døde aug. 92, 88 år gl. Inden han begyndte på seminariet, havde han opholdt sig nogle år i USA. Han begyndte som lærer i Ålborg, kom i 46 til Kbh., hvor han fra 55 var inspekt. ved Nansensgade Skole. Han havde videregående på DLH i mat., sprog, pæd. og psyk. Litt. arb.: Elementær matematik.

Aage Hougaard (-37)

Hougaard døde jan. 93 efter flere års tiltagende sygdom. Han blev 80 år gl. Hans far var sem.lærer N. Hougaard. Han var lærer i Hille-rød til han i 50 kom til Kalundborg. Han var

en matematisk dygtighed og en højt værdsat mat.lærer ved mellemskolen på det nyoprettede Kalundborg Gymnasium. Han var en stor naturelsker, og da han ikke havde nære pårørende testamenterede han sin formue til Verdensnaturfonden WNF. To ældre brødre Søren og Haldor dim. H.S. henhv. 26 og 28.

Marie Petersen f. Nielsen (-37)

Marie døde 30.10.92, 78 år gl. Hun var lærer på sin fødeø Bornholm til 1953, da præsten, som havde konfirmeret hende, friede til hende og fik hendes ja. Det var provst A. Petersen, Allinge, nu præst i Flensborg. Han havde mistet sin hustru og følte sig meget ensom. Det blev for Marie indledningen til rige år som præstekone, først i Sydslesvig, senere i Nexø. Som det lyse og virksomme menneske hun var fik hun stor betydning for lokalarbejdet i Dansk Kirke i Udl. og Indre Miss. På Bornholm var hun af mange kendt som Marie Provst.

Erna Madsen f. Nissen (-39)

Erna Madsen døde 23.12.92, 81 år gl. Hun blev efter sin dim. lærer ved Karise Realskole, men blev fra 41 lærer på sin hjemegn v. Billund. Hun blev gift i 44. Hendes mand var gartner.

Else Hansen (-39)

Else Hansen døde juni 93. Hun blev 80 år gl. Efter sin dim. var hun lærer på Møn, indtil hun i 56 fik ansættelse ved Bregninge-Bjerg-

sted Centralsk. pr. Jyderup. Hun tog tidligt kursus i særundervisning, et undervisningsområde, der passede til hendes natur, som var præget af stor omsorg og hjælpsomhed overfor andre, også uden for skolen. Hun deltog aktivt i menighedsarbejde inden for Indre Miss.

Johs. Poulsen (-41)

Poulsen døde 21.7.93, 74 år gl. Han blev efter sin dim. vikar hos amtsskolekonsulenten i Sorø, kom i 44 til Førsløv v. Haslev og blev fra 50 fl. og kirkesanger i Roholte v. Fakse. Med sans for regnskab var han en årrække kommunekasserer og tillige bestyrer for Roholte Sogns Sparekasse. Han mistede sin hustru Marie, f. Aage i 62. Nogen tid derefter blev hans helbred præget af langsomt tiltagende lammelse, så han ret tidligt måtte søge afsked fra lærergerningen, men kunne en tid endnu varetage nævnte hverv uden for skolen. Hans sidste leveår var præget af streng sygdom.

Knud Ehlers (-43)

Ehlers døde 12.12.92, 74 år gl. Efter 8 år som lærer i Agtrup ved Kolding kom han i 51 til Haderslev skolevæsen, hvor han udførte et betydningsfuldt arbejde præget af flid, hjælpsomhed og positivt menneskesyn og værdsat af elever, forældre og kolleger. Der gik ry af hans arbejde med læsesvage børn. Han havde sans for duelige hjælpemidler, fik idé til nye, som han ofte selv fremstillede. Han stod for oprettelse af KFUM-spejldertrop i Haderslev og var som leder med til at give medlemmerne oplevelser, som fik betydning for deres fremtid.

Holger Engell (-46)

Holger Engell døde 23.7.93 efter kort tids sygdom. Han blev 70 år gl. Efter sin dim. aftjente han sin værnepligt, fortsatte ved forsvaret et par år og blev hjemsendt som løjtnant i 49. Han fik umiddelbart derefter ansættelse ved Roskilde skolevæsen, hvor han indtil sin pens. udførte et flittigt og dygtigt arbejde som underviser og leder, sidst som inspektør ved Ab-salons Skole. De senere år var Holger Engell fmd. for menighedsrådet i Roskilde Domsogn. Det var i en periode, hvor menighedsråd og byens indbyggere var delt i to stærkt divergerende lejre ang. et nyt orgels placering i domkirken. Engell opnåede her ved sin forhandlingsevne at bøje modstridende synspunkter mod hinanden. Han var gift med Inge, f. Jensen, dim. H.S. 46. Hun var også alle år ansat ved Roskilde skolevæsen, i flere år som inspektør.

Gunnar Agerskov Thomassen (-53)

Gunnar døde aug. 93 efter en tid med streng sygdom. Han blev 66 år gl. Kort efter sin dim. blev han gift med sin klassekammerat Valborg, f. Jensen, og de fik begge lærerstilling på Samsø. 1956 flyttede de til Skjernegnen, hvor Gunnar først var ved et par mindre skoler og efter centralisering ved FASTER Skole, hvor han bl.a. var skolebibliotekar. Han var tillige leder af byens folkebibliotek og var kordegn ved FASTER Kirke. Han arbejdede også med lokalhistorie. Søkende: Ragnild og Vilhelm dim. H.S. henhv. 51 og 53.

Aksel Najbjerg (-62)

Najbjerg døde 3.8.93, 62 år gl. På en cykeltur i nærheden af sit hjem ved Vinderup fik han hjertestop og blev kort efter fundet død ved vejkanten. Efter få år ved landbruget fik han handelsuddannelse. Under et højskoleophold på HuH modnedes tanken om at blive lærer. Han fik sin lærervirksomhed på ungdomsskoler, først i Dronninglund og senere på "Rydhave" ved Vinderup. Jan. 93 udgav han bogen "Et livsmønster i mørke og lyse farver", hvor hans livsløb er fortalt.

Erik Rasmussen (-64)

Erik Rasmussen døde 11.2.93, 56 år gl. Inden han begyndte læreruddannelse havde han arbejdet ved landbruget, været på efterskole og højskole. Efter sin dim. var han 4 år lærer i Næstved, derefter årskursus på DLH, blev i 70 ansat ved Bording Skole, hvor han virkede til han i 85 måtte søge afsked p.g.a. sygdom. Han var en årrække leder af Den Kommunale Aftenskole i Bording. Han var gift med Mette Thiese, dim. H.S. 68.

Dimittender januar 1993

Kirsten Midtgaard
Susan Nielsen
Mette Lind Pedersen
Lisbeth Dural
Charlotte Berit Jensen
Jesper Thode-Jensen
Karsten Rossen Gregersen

Dimittender juni 1993

Ole Grevad
Anette Daugaard Jensen
Liselotte Larsen
Dorthe Bak Svenningsen
Lillian Wik
Mona Ring Andreasen
Jeanette Glud
Hanne Dorthe Hansen
Kirsten Ryesbak Isager
Lone Ågård Jalving
Flemming Gorm Madsen
Anne Karin Møberg
Pia Annette Pedersen
Betina Prehn
Anne Andersen
Louise Dam Ellegaard
Lone Falck Jacobsen
Mari Anne Voel Jensen
Line Majbrit Kubel

Jeanette Saustrup Luthra
Mette Meyer
Dorthe Nielsen
Klaus Bille Nielsen
Christine Reunert
Per Sonne
Kirsten Søgård Weise
Kristina Geil Nielsen
Lise-Lotte Fallenius
Anette Skovbæk Hansen
Johnny Steen Nielsen
Thomas Skytte
Klaus Dauckwardt
Flemming Bache Jensen
Uffe Lassenen
Charlotte Aagaard Nielsen
Dorte Lindegaard Madsen
Svend Michael Jespersen
Tine Holm Andersen

Haslev Seminariums Elevforening Regnskab for 1992-93

Indtægter:

Kontingenter på giro....	34.145,00	
Pr. kontant.....	1.250,00	
Tilskud fra Haslev Sem.	4.500,00	
<i>Renter m.m.</i>		
– af giro.....	250,93	
– af sparekassekonto:		
Bikuben		
575-04-78484	1.296,88	
Aktieudbytte.....	84,00	
Renter m.m. i alt.....	1.631,81	
Indtægter i alt	41.526,81	41.526,81

Regnskabet er dags dato gennemgået, bilag,
kassebeholdning og bankbøger stemmer.

Haslev, d. 17.9.93.
K. Gammeltoft.

Bent Grøndal.

Udgifter:

Trykning	36.775,00	
<i>Porto m.m.:</i>		
Porto I	5.560,50	
Porto II	244,75	
Gebyrer I	518,75	
Gebyrer II	15,00	
Porto i alt	6.339,00	
Kontorhold m.m.	250,00	
Opmærksomheder	100,00	
I alt.....	350,00	
Nedskrivning af aktier..	680,00	
Udgifter i alt	44.144,00	÷ 44.144,00
Underskud for 1992-93		2.617,19
Kassebeholdning		
pr. 1/4 1992	27.088,75	
Underskud for 1992- 93.....	÷ 2.617,19	
Ny kassebeholdning	24.471,56	24.471,56

Aktiver:

Sparekassekonto.....	18.801,88	
Girokonto	2.275,10	
Kursværdi af aktier	2.210,00	
Kontantbeholdning	1.184,58	
Aktiver 1992-93 i alt....	24.471,56	÷ 24.471,56
		0,00

Kr. Hoppe.

Bemærk!

Vedlagte indbetalingskort, der er forsynet med dit nummer i elevforeningens kartotek, bedes benyttet ved indbetaling. Det letter kassere-rens arbejde meget, hvis netop dette indbeta-lingskort benyttes.

Skulle det være bortkommet, når betaling sen- des, er det nødvendigt, at der foruden navn og adresse anføres dim.år, og for dem, der er dim. 1973 eller senere, benyttes studienummeret.

Betaling sendes til Haslev Seminariums Elev- forening, Troelstrupvej 26, 4690 Haslev, giro 6 03 76 23.

Prisen er 45 kr., og årsskriftet bliver sendt i midten af december.

Husk at melde adresseforandring ved flytning og også her anføre årgang og studienummer.

Hjælp os med at udrydde unøjagtigheder ved at give omgående og præcis besked om even- tuelle fejl.

Bestyrelsen

Frank Johansen, Allégade 31,
4690 Haslev. 56 31 45 38. Formand.

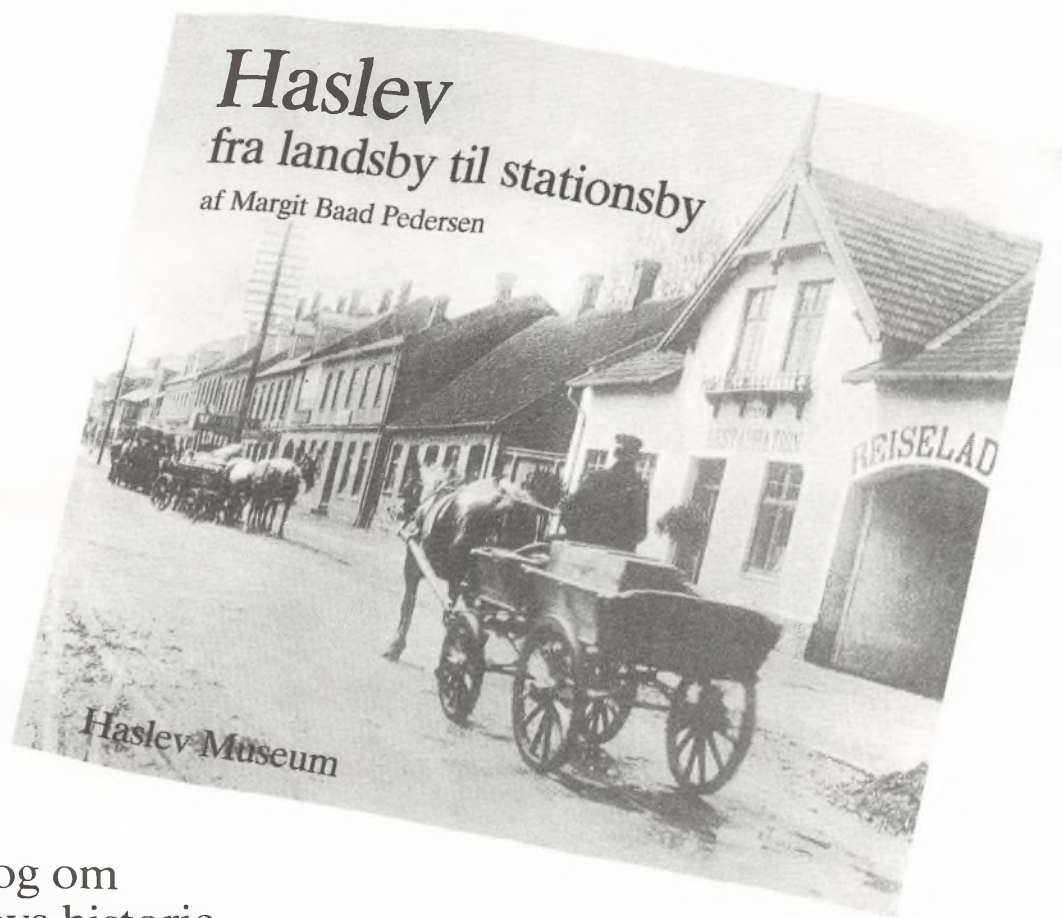
Kr. Astrup Hoppe, Troelstrupvej 26,
4690 Haslev. 56 31 15 27. Kasserer.

Gudrun Flye Jensen, Klørvænget 53,
4690 Haslev. 56 31 16 26. Sekretær.

E. Thanning, Rysagervej 4,
4690 Haslev. 56 31 28 16.

Jakob H. Zeuthen, Bakkegårdsvej 9,
4173 Fjenneslev. 53 60 96 20. Redaktør.

Jens Thøsing Andersen, Løvhøjen 5,
4690 Haslev. 56 31 12 00. Suppleant.

Ny bog om Haslevs historie

Haslev – fra landsby til stationsby er titlen på en lille bog udgivet af Haslev Museum i dette efterår. Museumsinspektør Margit Baad Pedersen fortæller her historien om Haslevs udvikling fra landsby til stor købstadlignende stationsby, det samme tema som behandles i Haslev Museums faste udstilling. Der er afsnit om bl.a. jernbanen, stationsbyens pionerer og foregangsmænd, byens fysiske udvikling, om

erhvervs livet, om skolerne og den store amtsudstilling i 1906. Bogen, der er på 32 sider i tværformat, er rigt illustreret med gamle fotografier samt en nytegnet kortserie over byens udvikling frem til 1920'erne.

Bogen kan bestilles ved henvendelse til Haslev Museum, Frederiksgade 6, 4690 Haslev, tlf. 56 31 37 00. Den koster 39 kr. + forsendelse.

Bikuben i Haslev

